

ROTTERDAMSCH E COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentie per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

Bij deze Courant behoort een BIJBLAD.

BERIGT.

Wij zullen voortgaan met des namiddags ten half één ure aan het Bureau van ons Dagblad (Hoogstraat 10—77) tegen betaling van 10 cents verkrijgbaar te stellen Bulletins, bevattende de in den loop van den voormiddag ontvangen telegrafische dépêches.

Er zijn maatregelen genomen om ten spoedigste de berigten van het toneel des oorlogs te ontfangen.

BUITENLAND.

LONDEN den 7 Mei.

De generaal majoor sir W. Williams van Kars, die tot gouverneur en opperbevelhebber in Canada benoemd is, heeft, bij besluit van 6 dezer, ook den plaatselijken rang van luitenant generaal in Nieuw Schotland verkregen.

Bij besluit van denzelfden dag is de generaal sir Williams John Codrington, voormalig opperbevelhebber van het Engelsch leger in de Krim, tot gouverneur en opperbevelhebber der stad en bezetting van Gibraltar benoemd, welke ambten tot hertoe nooit aan een hoofdofficier, maar doorgaans alleen aan officieren van minderen rang opgedragen werden.

Bij patentbrieven heeft H. M. den heer C. Bennet, die in het Parlement eene afdeling van het graafschap Northumberland vertegenwoordigde en de belangen der Torypartij ten sterkste was toegedaan, onder den titel van baron Ossulston tot het pairschap verheven.

De Times zegt dat de heer Maldmery het Oostenrijksche en de heer Cameron het Sardijnische leger, in hoedanigheid van commissarissen der Engelsche Regering, zullen vergezellen.

De Koninklijke proclamatie waarbij een ruim handgeld aan de matrozen wordt aangeboden die zich voor 's Rijks dienst verbinden willen is ver van vruchteloos geweest, naardien reeds zeer velen zich daarvoor hebben laten aanwerven.

De Lords der Admiraliteit hebben de consuls, reeders en kooplieden doen uitnoodigen hunne krachtige medewerking tot dezen maatregel te verleenen, door, in het algemeen belang, de zeelieden tot het gevolg geven aan de tot hen gerigte oproeping aan te sporen.

De United Service Gazette bevestigt niet alleen dat de geheele militie eerlang zal worden ingelijfd, maar voegt daarbij dat, behalve die militie, wier sterkte op tusschen de 60 en 70,000 man berekend wordt, 50 bataillons of 50,000 man aan het staande leger zullen worden toegevoegd, en dat Engeland door dit een en ander, na eerst als zeemogendheid al zijne pogingen tot dat einde gerigt te hebben, weldra eene landmacht van 310 a 320,000 man bezitten zal; eene berekening die wel wat overdreven toeschijnt.

Mag men de berekeningen der oppositiebladen gelooven, dan hebben de laatst bekend geworden verkiezingen de schaal nu weder ten nadeele der Ministers doen overslaan.

Men zegt dat verscheiden groote huizen alhier weigeren deel aan de nieuwe Fransche leening te nemen.

Men verwacht tegen morgen eene openbare vergadering in de open lucht in Hyde Park, in welke, onder het voorzitterschap van den bejaarden radikaal dr. Nebb uit Marylebone, beraadslaagd zal worden over het rigten van een dankadres aan Keizer Napoleon en de Fransche Natie, wegens hunne ondersteuning in het belang der vrijheid, des regs en der onafhankelijkheid van Italië, tegen de staatkundige dwingelandij en de onverdraagzame en papistische vervolgingen van Oostenrijk.

Wederom zijn Engelsche oorlogschepen naar Ragusa of Cattaro gestevend.

PARIJS den 8 Mei.

(Particuliere Correspondentie.)

Eene indrukwekkende plechtigheid had heden in de kerk van Notre Dame plaats. De Aartsbisschop van Parijs, monsr. Marlot, nam zelfs de dienst waar en sprak van den kansel eene redevoering uit, in welke hij op zeer oordeelkundige wijze en in even krachtige als waardige taal vaderlandslievende en godsdienstige denkbeelden verenigde. De Keizer, de Keizerin, de jonge Prins, de geheele Keizerlijke Familie, het Hof en de grootwaardigheidbekleeders traden tusschen de twee geleerden, die door de nationale garde en het leger van Parijs gevormd werden. Als de Koningen van Frankrijk voormaals op het punt stonden van naar het leger te vertrekken begaven zij zich in groote staatsie naar Saint Denis en aanvaardden aldaar de oriflamme, het met lelien bezaaid vaandel, dat de banier des Konings was. De Keizer is naar de Notre Dame gegaan, om daár de wapenen te doen wijden.

De afreis des Keizers, die aan de bewegingen der Oostenrijksche troepen ondergeschikt is, wordt gezegd dingsdag, of stellig op het allerlaatste donderdag te zullen plaats hebben. Hij wordt vergezeld door Prins Napoleon, wiens geheel militair huis heden morgen vertrokken is, en door diens Gemalin, Prinses Clotilde, die zoo lang de oorlog duurt in Italië blijven zal.

Men leest in het officiële gedeelte van den Moniteur: De heer Delangle, benoemd tot groot-zegelbewaarder,

minister van justitie, de Hertog van Padua, benoemd tot minister van binneulandsche zaken, en de maarschalk Randon, benoemd tot minister van oorlog, hebben heden, in tegenwoordigheid van den minister van Staat, den eed afgelegd in handen van Z. M. den Keizer.

De nieuw benoemde minister van binneulandsche zaken heeft heden morgen de zaken van het ministerie aanvaard en met de hoofden der afdelingen gewerkt. De heer Delangle aanvaardt morgen het ministerie van justitie.

Hetzelfde blad brengt voorts ter kennis dat, bij besluit des Keizers, het kader van den generalen staf is vermeerderd met 10 divisiegeneraals en 20 brigadegeneraals, waardoor dus dit kader is gebragt tot 90 brigadegeneraals en 180 divisiegeneraals, te zamen 270 generaals. Het korps van den generalen staf is vermeerderd met 5 kolonels, 5 luitenant-kolonels, 10 eskadron-chefs, 30 kapiteins en 30 luitenants, zoodat het totaal der officieren van het korps van den generalen staf thans bedraagt 610.

Heden ten 12 ure is er eene mis gevierd in de kapel der Tuilerien; vervolgens is er groote voorstelling geweest. Gisteren avond heeft de Keizer al de leden van zijne familie aan zijne tafel vereenigd.

Op last des Keizers zal eene dienst der oorlogsdrukkerij ter beschikking van den maarschalk majoor-generaal des legers in Italië gesteld worden en is het ambulant materieel, dat in den Oostenrijkschen oorlog gediend heeft, door den directeur, den heer de Saint Georges, die het in 1854 daarstelde, gereorganiseerd. De eenige moeilijkheid bestond in de keuze tusschen het groot aantal kundige drukkers, die naar het voorrecht dengen om onder het vijandelijk vuur de eerste bulletins onzer zegepreken te zetten en te drukken. Ook het bestuur van den telegraaf heeft onder zijne voornaamste beambten een personeel uitgekozen, dat den Keizer in Italië vergezellen zal.

Ofschoon de Moniteur heeft medegedeeld dat de maarschalk Vaillant benoemd is tot majoor-generaal van het leger in Italië, twijfelt men evenwel of hij zijne militaire functiën als zoodanig zal kunnen vervullen met die van lid des geheimen raads, waartoe hij tegelijk is benoemd. Waarschijnlijk zal hij tusschen die twee moeten kiezen en men veronderstelt, den leeftijd van den maarschalk in aanmerking genomen, benevens een en ander waardoor het hem moeilijk zou vallen eene groote bedrijvigheid te ontwikkelen, dat hij tot zijn leedwezen genoodzaakt zal zijn de betrekking te aanvaarden, die hem veroorlooft te Parijs achter te blijven. In dit laatste geval zouden de werkzaamheden van majoor-generaal, zoo als men eerst had gezegd, door den generaal Martimprey worden waargenomen.

Men leest in den Constitutionnel: „De werkzaamheden voor de leening van 500 miljoen zijn heden (zaterdag) morgen ten 9 ure aan het ministerie van financien in de Rue Rivoli en in de verschillende hulpbureaux te Parijs aangevangen. Zestien bureaux ter ontvangst der storting zijn in het ministerie en twintig andere in de verschillende maiërien, de centrale kas en de kas der gedeponeerde en geregtelijk hevaarde gelden gevestigd. In het geheel zijn er 36 bureaux voor Parijs georganiseerd. Heden morgen, met het aanbreken van den dag, zijn zij letterlijk alle belegd geworden; de lange rijen der inschrijvers strekten zich tot in de aangrenzende straten uit. Aan het ministerie van financien heeft men zelfs eene sterke militaire post moeten stellen om de orde te handhaven, even als zulks het geval is geweest bij gelegenheid van de leening, welke voor den oorlog in het Oosten werd geopend.”

Volgens nadere berigten was er gisteren avond, bij de sluiting der bureaux, alleen in de departementen van de Seine, de Seine en Marne, Seine en Oise, Eure en Loir en Loiret, reeds voor 200 miljoen ingeschreven.

De heer Eude Degaillon is voornemens de voornaamste zaken, op het groote vraagstuk betrekkelijk welks oplossing thans de algemeene aandacht bezig houdt, in zang of andere verzen te behandelen. Als eerste proef daarvan ziet een gedicht, getiteld het Congres, bereids het licht.

Gisteren avond ten 9 ure heeft men in den tuin des Keizers de proef genomen eener nieuwe toepassing van het elektrische licht. Dit licht, buitengemeen sterk, wordt voortgebragt door een toestel, die geplaatst is op een voertuig, door een paard voortgetrokken. Eene groote menigte was in den onttrek der Tuilerien vereenigd, om getuige te zijn van de proefneming welke een uur heeft geduurd.

Er wordt een gestreng en nauwkeurig onderzoek ingesteld naar de oorzaken van den jongsten brand, die het magazijn van leger-fourrages te Bercy heeft vernield. Het is in den tijd van vier a vijf jaren het vijfde militaire magazijn dat te Parijs, te Versailles of te Vincennes eene proef der vlammen is geworden. Men vreest dat hierbij of kwaadwilligheid, of eene onvergefelijke onachtzaamheid in het spel is.

De Fransche Gezant te Bern heeft den 6 dezer den Zwitserschen Bondsraad eene nota van den vorigen dag overgereikt, waarin gezegd wordt hoe de Keizer aan de bevelhebbers der land- en zeemacht in last gegeven heeft het grondgebied en de regten der onzijdige Staten strikt te eerbiedigen en zinerzijds vertrouwt dat die Staten de noodige maatregelen tot handhaving eener strikte onzijdigheid zullen voorschrijven. De Bondsraad heeft op nieuw een bataillon en eene batterij naar Tessin gezonden.

De heer E. Texier gaat voort met het zenden zijner brieven uit Sardinië aan den directeur van het dagblad le Siècle. Zijn laatste brief, den 2 dezer uit Genua geschreven, roemt ten sterkste de volharding en opgeruimdheid der Fransche soldaten, die naardien zij, met hoofte van hun groot aantal, op verre na niet

allen in de kazernen, de kerken en de particuliere huizen konden geborgen worden, binnen een kamp in de open lucht twee dagen lang aan de hevigste stortregens blootgesteld waren, maar nogtans in den morgen van genoemden dag al zingende en zoo vrolijk uittrokken als hadden zij dien nacht op donzen bedden gerust. Hunne goede stemming ziende klaptten de Genueezen in de handen en deden hun, onder de gewone kreten: Leve Frankrijk! Leve Italië! een half uur ver uitgeleide.

Na het bovenstaande geschreven te hebben vernam de heer Texier dat de Oostenrijkers voorwaarts gerukt waren, en begaf zich naar Alessandria. Maar toen hij bemerkte dat dit gerucht vals was is hij, om zich over deze teleurstelling te troosten, een bezoek aan het slagveld van Marengo gaan afleggen, dat slechts een half uur van Alessandria verwijderd is, en deelt de volgende bijzonderheden dienaangaande mede: „Te midden dier ruime vlakte heeft men een groot huis, van zeer middelmatigen bouwtrant, gesticht, en daarvan een museum der voorwerpen gemaakt welke na dien heroenden veldslag zijn opgeraapt. Op den voorgevel prijken de beeldnissen van Kellermann, Lannes, Bessières en Berthier, en te midden van het plein ziet men het marmeren standbeeld des eersten Consuls; eenige schreden verder het graf van Desaix, boven hetwelk hoofdscheldes en andere menschelijke overblijfsels opgestat zijn. In dit oogenblik is het museum ledig, dewijl al wat daarin was naar Alessandria is overgebragt.” Hij besluit zijnen brief met te zeggen dat de Oostenrijkers door de Piemontezen en Franschen te Alessandria met levendig ongeduld te gemoet werden gezien.

Volgens het Zwitsersche blad de Bund heeft een vrijkorps van Garibaldi, dat met een detachement Piemontsche artillerie te Domo d'Ossola stond, eene ontmoeting met de Oostenrijkers gehad, bij het oprukken van Domo d'Ossola naar den regteroever van het meer Maggiore. De Oostenrijkers werden met verlies van 8 man teruggedreven en schepten zich weder in. Toen zij later, in verscheiden vaartuigen, talrijker wederkeerden, trokken de vrijwilligers zich op Domo d'Ossola terug.

De Fransche bezetting te Rome zal geene vermindering ondergaan.

Wegens de gisting in Romagna is de Oostenrijksche bezetting te Ancona met 10,000 man versterkt.

Men schrijft aan l'Indépendance Belge: Terwijl de Fransche en Oostenrijksche legers waarschijnlijk op het punt staan van kogels en bommen te wisselen in ontmoetingen, die tot de verschrikkelijkste gevolgen kunnen leiden, ontvangt men uit Australië een klein bericht, dat daarmede een merkwaardig contrast oplevert. Het Oostenrijksche fregat Novara, hetwelk is uitgezonden tot eene wetenschappelijke reis om de wereld, is te Taïti binnengekomen. De officieren der equipage en de Oostenrijksche geleerden, die zich aan boord van het fregat bevinden, werden door den heer Saisset, maritiem kommandant voor de Fransche Regering, op de hartelijkste wijze ontvangen, en volslagen onkundig van de later gevolgde gebeurtenissen, hebben de vertegenwoordigers van twee volken, welker soldaten elkander eerlang te midden van het vreeselijkste bloedbad zullen ontmoeten, zich aan een vreedzaam hanket vereenigd.

KEULEN den 8 Mei.

De Prinses van Pruisen heeft Coblenz reeds weder verlaten, en is over Mannheim naar Baden Baden gereisd.

In verschillende gedeelten van Duitschland geeft de anti-Napoleonische geest zich op luidruchtige wijze lucht. In een wijkhuis te Coblenz dreigden de boeren op den laatsten marktdag een drie voeten hoog standbeeld van Napoleon I. dat boven den kagehel stond, te verbrijzelen, zoodat de waardin het raadzaam vond den gipsen Keizer aan de oogen zijner vijanden te onttrekken. In de groote zaal van het hôtel Marquardt te Stuttgart moest men laatstleden maandag, ter voorkoming van eene soortgelijke manifestatie, het beeld des tegenwoordigen Franschen Keizers, dat daar sedert de laatste zamenkomst der twee Keizers geplaatst was, wegnemen.

Zoo als reeds per telegraaf werd gemeld, is de wereldberoemde Alexander von Humboldt den 6 dezer des namiddags ten drie ure te Berlijn ontslagen.

Den 14 september van het jaar 1769 geboren (dat ook het geboortjaar van Napoleon I en Wellington was), mogt hij dus zijn nuttig, werkzaam en voor de wetenschap zoo hoogst belangrijk leven tot bijna 90 jaren zien verlengen. Sinds zijne laatste ziekte waren zijne krachten steeds verminderd en in de bewustheid van een welbestede leven zag hij het einde van zijne aardse werkzaamheid met kalmte te gemoet. Hij ging heen met de blijde voldoening van nog in zijne laatste levensjaren het meest omvattende van zijne werken, de natuurwetenschappelijke beschrijving der wereld (Kosmos), de vrucht van zijne schier alles omvattende nasporingen, te hebben mogen voltooien.

Alexander von Humboldt was de trots van Duitschland en het voorwerp der vereering van geheel Europa. Als geleerde door menigen anderen geleerde overtroffen in de kennis van enkele takken der natuurwetenschappen, overtrof hij op zijne beurt alle anderen in de genialiteit, waarmede hij de afzonderlijke deelen der wetenschap tot een grootsch geheel wist te vereenigen.

De naaste bloedverwanten van den ontslapene, zijne nicht mevrouw von Bülow, geb. von Humboldt, en zijne sedert vijftig jaren met hem bevriende neef, de generaal der kavalerie von Hedemann, hebben hem in zijne laatste levensdagen op de liefderijkste wijze verzorgd. Ook zijne neven Herman en Wilhelm von Humboldt waren uit Silezië toegesnel. Prinses Karel van Pruisen meldde zich dadelijk na het overlijden van von Humboldt aan het sterf huis aan, wa-

zich ook in den loop van den dag de Prins Regent vervoegele.

Diep en smartelijk was de indruk door geheel de stad gevoeld. Tot in zijne laatste oogenblikken heeft de stervende zijne volkomene bewustheid behouden. Meermalen vroeg hij of de Koning nog niet te Berlijn was teruggekeerd; hij had dien vóór zijn dood nog zoo gaarne gezien. De begrafenis zal aanstaanden dingsdag plaats hebben; het lijk wordt op bevel van den Prins Regent in den dom van Berlijn overgebragt, en ingevolge de beschikking van den Minister van onderwijs zullen de Universiteit, de Akademie van Schoone Kunsten en Wetenschappen, in corpore deel nemen aan de begrafenis, welke, naar men verwacht, door onderscheidene deputatiën van buitenlandsche genootschappen zal worden bijgewoond.

De schilder Michaelis heeft eene schets van von Humboldt op zijn sterfbed liggende vervaardigd, en door den beeldhouwer Gläser is het gelaat van den doode in gips afgegoten.

In hare zitting van eergisteren heeft de Bondsvergadering te Frankfurt het rapport der militaire commissie, in wier handen de Oostenrijksche mededeelingen gesteld waren, nog niet ontvangen, maar men verwachtte dat dit eerstdaags in eene buitengewone zitting geschieden zou.

Het Frankfurter Journal tracht de verontruste gemeoederen in Duitschland, met name in Pruisen, tot kalmte te stemmen, ook door de verzekering dat Rusland den oorlog niet minder dan Pruisen schuwt, en beide dien dubbel schuwen, dewijl zij vijandig tegen elkander over zouden staan. Rusland, voegt dat blad er bij, is er overigens ver af zijn goed en bloed voor Napoleons dictatuur in Europa te willen opofferen, of Pruisen van den kamp tegen die dictatuur af te houden, bijaldien het uur daarvan onverhoopt slaan mogt.

Volgens een Neurenburgsch blad, heeft de baron von Budberg, minister van Rusland te Berlijn, eene dépêche van Vorst Gortschakoff ontvangen, waarin hem gelast wordt den Pruisischen Minister van buitenlandsche zaken en den president minister Vorst von Hohenzollern de stellige verzekering te geven dat Rusland zich in niets jegens Frankrijk verbonden heeft; dat het in het algemeen geene overeenkomst met eenige Mogendheid heeft gesloten, en dat het zich zijne volkomen vrijheid van handelen heeft verboden.

De zittingen der beide Wurtembergsche Kamers zijn den 4 dezer verdaagd, na, onder herhaalde toelichting, de drie wetsontwerpen, op de Kriegsberedischap betrekkelijk, te hebben aangenomen. Vorst Wallerstein maakte zich tot tolk der Vergadering en wijdde in eene welsprekende rede over de bereidwilligheid uit tot het brengen van offers, niet slechts voor de verdediging, maar ook, zoo als, zeide hij, het gansche Volk verwachtte, voor den aanval, met en voor Oostenrijk, tegen Duitschlands gemeenschappelijken vijand. De geheele Vergadering stond op, toen de voorzitter verklaarde dat het woord des rede-naars dat der geheele Vergadering was, en de Minister van buitenlandsche zaken betuigde, — „overeenkomstig de bedoelingen des Konings,” — dank voor de Vaderlandslievende bereidwilligheid van het Huis tot het brengen van offers. Nog dien zelfden avond is de Zitting der Kamers bij Koninklijk rescript gesloten.

De Neue Münchener Zeitung schrijft den 3 dezer: „Reeds meermalen maakten wij er opmerkzaam op dat de door kwaadwilligen verspreide, aan het mistrouwen voedsel gevende geruchten, doorgaans ongegrond zijn. Thans zijn wij in staat, als het beste bewijs voor onze bewering, eene verklaring uit den mond des Konings zelve aan te voeren. Gisteren, na het kerkelijk ordefest der ridders van St. George, riep Z. M. verscheiden ridders tot zich, ondervroeg hen naar de heersche stelling en magtigde hen tevens om in alle kringen te verklaren, dat Beijeren in den uitgebroken oorlog niet onzijdig zal blijven; dat de vroegere verdraging der toerusting alleen door de houding van een anderen Staat veroorzaakt was, maar dat nu des te krachtiger werd toegerust. Deze categorische verklaring des Konings zelve zal, hopen wij, voldoende zijn om alle daarmede strijdige booswillige geruchten te doen verstommen. Vertrouwen wij dus op onzen Koning!”

Graaf von Hompesch, tot hertoe attaché bij het Beijersche gezantschap te Petersburg, is tot Beijersche minister-resident te Athene benoemd.

Jongstleden vrijdag werd er te Weenen eene revue gehouden over het daar aanwezige garnizoen. Het was geheel in marschtrant en bestond uit vier regementen infanterie, twee grensbataillons, twee bataillons jagers, twee regementen zware kavalerie en de aan deze magt geëvenredigde artillerie. De Keizer en de Keizerin, die beide het militaire schouwspel te paard bijwoonden, werden met geestdrift ontvangen. Een deel der bovengenoemde troepen vertrok nog denzelfden dag naar Italië. Langs den zuidelijken spoorweg loopen dagelijks tien extra-treinen, elk van 20 a 25 waggons.

Het reserve-leger in Istrië, tot bevelhebber waarover graaf Wimpffen benoemd is en dat zijn hoofdkwartier te Triest heeft, is niet minder dan 150,000 man sterk en strekt zich van Laibach tot Triest uit. Van de grenzen is alles naar Italië gezonden en alleen de voor de kordondienst vereischte manschap achtergebleven.

Uit Petersburg te Warschau ontvangen brieven zeggen dat de voorslagen van Oostenrijk aan het Russisch Kabinet, tot wijziging zijner staatkunde ten opzichte van Turkije, ten einde Rusland daardoor in een staat van lidenlijk toezien te brengen, schipbreuk hebben geleden. Daarentegen zouden door het Petersburger Kabinet andermaal voorstellen tot vreedzame vereeniging van den begonnen strijd aan dat van Weenen gedaan zijn.

— Uit den Kaukasus zijn hoogst belangrijke berichten te Petersburg ontvangen (reeds in ons vorig N.º in eene telegrafische depeche uit Koningsbergen vermeld). De opperbevelhebber van het Russische leger, generaal-adjudant prins Baryatinski, heeft de navolgende dagorder uitgevaardigd:

„God de Heer heeft uwe vele moeiten en groote daden met zegepraal bekroond. De tot heden onoverwinnelijke hinderpalen zijn gevallen. Weden is genomen en het veroverde Tschesschna ligt aan de voeten van onzen grooten Beheerscher. Roem zij den generaal Jewdokimoff, dank aan zijne dappere medestrijders!”

Het Petersburgers blad de Invalide geeft in een extra bijblad eenige meerdere details nopens de bestorming dezer gewichtige vesting: Bulletin van den linkervleugel. Weden, sinds 14 jaren de residentie van Schamyl, is den 1 (13) april genomen en door deze inneming is de verovering van het geheele Land aan de noordelijke helling van het Andische gebergte eindelijk verzekerd. Daar waar zich tot hertoe het hoofdstunpunt der vijandelijke magt bevond, wordt thans het hoofdkwartier van het infanterie-regement Kura gevestigd. De bijzonderheden omtrent deze nieuwe overwinning van onze dappere troepen van den linker-vleugel zijn te vinden in het door den luitenant-generaal Jewdokimoff gezonden journaal van den 2 (14) april. Dit journaal, hetwelk drie kolommen van den Invalide beslaat, vermeldt zeer uitvoerig den gang der operatiën van den linker-vleugel der Kaukasische linie van den 20 maart (1 april) tot den 2 (14) april. De vereenigde Russische troepenafdeelingen hadden onderscheidene redoutes tot in de onmiddellijke nabijheid van Weden opgericht en dapper het hoofd geboden aan het vuur, hetwelk daarop uit de vesting werd geopend. De bevolking in den omtrek, het eeuwige oorlogsvoeren moede, stoorde de ondernemingen der Russen niet, ja ondersteunde die veeleer door hare vrijwillige onderwerping aan den Russischen schepter en door haren gedeeltelijken overgang in de Russische geleerden. Zelfs verklaarden zich onderscheidene Naibs of aanvoerders ter gunste van onze zaak. De bezetting van Weden zelf had een voorgevoel van den val der vesting en had een groot deel der bevolking, vrouwen, kinderen, zieken enz. naar de bergen de wijk doen nemen. Zij kon dan ook den storm der onzen, in drie kolonnen verdeeld, op den 1 (13) april niet wederstaan. Wij lieten het vuur openen uit 16 kanonnen en 8 mortieren; onze troepen drongen met heldenmoed vooruit, en in verhouding vielen er slechts weinig van de onzen. Daarentegen werden er, helaas! een aantal gekwetst, waaronder de dappere majoor Bachtinskii; de vijand beantwoordde ons vuur slechts flauw; het eene vijandelijke bolwerk viel na het andere en Weden, het laatst overgebleven centrale punt der magt van Schamyl, was in onze handen.

Keizer Alexander II heeft den generaal Jewdokimoff, ter belooning voor dit wapenfeit, den titel geschonken van graaf Jewdokimoff-Wedenski.

BRUSSEL den 9 Mei.
De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft in hare zitting van jl. zaterdag het wetsontwerp, strekkende ter aanwijzing van den justien zin van § 2 van art. 84 der gemeentewet, aangenomen met eene meerderheid van 62 tegen 34 stemmen, terwijl een lid zich van de stemming heeft onthouden.

Dit resultaat werd echter niet bereikt dan na eene discussie, welke vijf uren duurde, en waarin door de heeren de Naeyer, Tack, van Overloop en B. Dumortier op nieuw (soms zelfs met eene hartstogtelijkheid, die gelukkig niet tot de tegenpartij oversloeg) werd betoogd dat de wet geene uitlegging behoeft, dat deze uitlegging reactionnair en de kwestie nog niet door de regterlijke magt beslist was. De heer Tack, minister van justitie, wederlegde in eene flinke redenering al deze gronden en zeide onder anderen dat het gedurende 10 jaren onbeslist blijven der kwestie bij de regterlijke magt pijnlijk was voor de Natie, terwijl hij tevens beloofde dat de wet niet afgekondigd zou worden vóór dat eene bij het Hof van appel te Gend aangehangene zaak betrekkelijk dit onderwerp was uitgewezen. Veel is er nog gesproken over de bepalingen der Fransche wetten op dit punt en over de toepassing der bestaande wetgeving door Koning Willem I, maar ten slotte is de wet, nadat zij bij amendement uitdrukkelijk als *verklarende wet* was bestempeld geworden, met de hierboven genoemde meerderheid aangenomen, en het beoemen der speciale directieuren van liefdadigheidsinstellingen, zoo wij hopen, voor goed geregeld.

PER TELEGRAAF.

LONDEN den 8 Mei.
Ten gevolge der verklaring van Rusland en van de inlichtingen, door de Fransche Regering verschaft, hebben Pruisen en Engeland besloten de neutraliteit te bewaren, ten einde alzoo den oorlog te localiseren.

PARIJS den 8 Mei.
De Graaf de Persigny is, volgens de Patrie, tot gezant te Londen benoemd.

De Hertog van Malakoff is alhier aangekomen.

MUNCHEN den 8 Mei.
Voor de krijgshoeften is eene leening van 4 miljoen tegen 4½ pct. tot den koers van 97 uitgeschreven.

BERLIJN den 8 Mei.
Men verzekert, dat de generaal van Willisen heden avond met eene buitengewone zending naar Weenen afreizen zal.

De commissie uit het Huis der afgevaardigden heeft de nieuwste Regeringsvoorstellen eenparig aangenomen.

BERN den 8 Mei.
Te Como verwacht men eene revolutionnaire beweging; de driekleurige vlag is op het kasteel geschen. 1000 Croaten zijn de stad binnengerukt en hebben deze eene krijgsschatting van 5000 florijnen aan levensmiddelen opgelegd.

BERN den 8 Mei.
Door directieuren van Lloyd te Trieste is bekend gemaakt dat de vaart op de Adriatische Zee gestaakt is.

TURIJN den 8 Mei.
(des avonds.)
Officieel Bulletin.
De Oostenrijkers hebben gisteren plotseling Voghera ontruimd en zijn de Po weder overgetrokken te Gerola, waarna zij in het bosch op den linkeroever zijn verbleven.

De vijandelijke troepen, welke te Vercelli waren, hebben zich dezen morgen onder het bevel van een divisie-generaal naar Gatinara gerigt en zijn te Vercelli door andere troepen vervangen. De Oostenrijkers schijnen te trachten zich aan de Sesia te verschansen.

TURIJN den 8 Mei.
De terugtocht der Oostenrijkers op den linkeroever heeft zich bevestigd. Zij zetten hunne afpersingen en gewelddaden voort. Vercelli, dat nog altijd door hen bezet wordt, hebben zij eene oorlogsschatting van 300.000 francs opgelegd. Eene divisie is naar Gatinara getrokken.

Te Biella heeft de kriegsraad een Oostenrijksch spion doen fusilleren.

TURIJN den 8 Mei.
(des avonds.)
Officieel Bulletin.

De vijand is van Vercelli voortgerukt naar Burronzo en Saluzola en blijft zich op de beide oevers van de Sesia te San Germano versterken.

De Oostenrijkers hebben de verkenning voortgezet tot aan het bruggenhoofd van Casale over de Po, maar hevige door de onzen aangevallen zijn zij teruggetrokken.

NAPELS den 5 Mei.
Bij het vernemen van den staat van zaken in Italië is de toestand des Konings verergerd.

LONDEN den 9 Mei.
KOFFIJ zonder verandering, native 49 a 56 sh. — RIJST met minder handel. — PEPPER flauwer. — OLIEN. Raap- 39; Lijn- 28½; Palm 46 sh. — IJZER 48½. — SALPETER vast. — GRANEN. Tarwe, Inlandsche 6, vreemde 4½; Haver 1 a 1½ lager bij rijklijken aanvoer, de aanvoer van Gerst, Boonen en Erwten was gering.

Heden waren ter VEERMARKT aangevoerd 3610 Runderen, 23,300 Schapen, 107 Kalveren; de prijzen waren iets lager.

BOTER. Friesche 100, Groninger 86, Zwolsche 96, Kampfer 98.

LIVERPOOL den 9 Mei.
KATOEN. 10,000 b. werden tot ¼ a ¼ d. hoogere prijzen afgedaan.

ANTWERPEN den 9 Mei.
KOFFIJ vaster. — SUIKER niets in verhandel. — GRANEN. Witte Tarwe f 11; roode f 11½. Rogge f 6¾. — BERLIJN den 9 Mei.
ROGGE per Mei 41 th. — RAAPOLIE per Mei 11¾ th.

MADRID den 7 Mei.
Spanje 1½ pct. 27.50; dito 3 pct. 37.50.

PARIJS den 9 Mei.
Frankrijk 3 pct. 60.85; dito 4½ pct. 88.75. Crediet Mobilier 517. Spanje 1½ pct. 25½; dito Binnenl. 3 pct. 34½.

LONDEN den 9 Mei.
De 3 pct. Gecons. 90¾ a 91. Spanje 1½ pct. 25½ a 26½; dito Binnenl. 3 pct. 37 a 39. Mexico 3 pct. 16 a 17. Illinois Shares 56 a 60; dito Bonds 65 a 70.

ANTWERPEN den 9 Mei.
Belgie 2½ pct. 48½. Spanje 1½ pct. 25; dito Binnenl. 3 pct. 34. Metaal 5 pct. 35¾; dito Nationale 5 pct. 40.

FRANKFORT den 9 Mei.
Metaaliek 5 pct. 35; dito Nationale 39¾. Spanje 1½ pct. 23½; dito 3 pct. 31½.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 9 mei.
Heden ochtend ten 5 ure is Z. M. de Koning per extra spoortrein uit deze residentie naar het Loo vertrokken.

H. M. de Koningin, vergezeld van den jeugdigen Prins Alexander, heeft heden de kermis bezocht.

Men meldt ons dat H. M. de Koningin waarschijnlijk aanstaanden donderdag naar Stuttgart zal vertrekken.

Heden morgen heeft Z. K. H. de Prins van Oranje, vergezeld van Hoogstdezelfs adjudanten, de Oranjekazerne bezocht en een geruimen tijd de uitgevoerde exercitiën op het voorplein bijgewoond.

De 49ste verjaardag van H. K. H. Mevrouw de Prinses Marianne der Nederlanden, Tante des Konings, wordt heden op de gebruikelijke wijze alhier gevierd, zoo door het uitsteken der vlaggen van alle openbare en vele particuliere gebouwen als het bespelen van het klokkenspel. Des middags ten 12 ure werd er door de troepen van het garnizoen in de Maliebaan eene groote parade gehouden.

Het dorp Voorburg heeft heden, ter gelegenheid van den verjaardag van H. K. H. Prinses Marianne, een feestelijk aanzien en is met groen en vlaggen getooid. H. K. H. heeft heden aan eenige behoeftigen aldaar geldelijke ondersteuning doen uitreiken.

Reeds in de volgende week zullen eenige paarden ten dienste van H. M. de Koningin-Weduwe, voor HD. verblijft te Soestdijk, derwaarts gezonden worden.

Bij den Hoogen Raad der Nederlanden is heden behandeld de zaak in cassatie van den Procureur-Generaal bij het Hof in Zuidholland contra T. IJspelder. Deze persoon was door de Regtbank en door het Hof ontslagen van alle regtsvervolging van de aanklagt van diefstal van mestspecien op de laan van Meerdervoort, als zijnde niet eene daad van den beklaagde, maar wel van anderen buiten zijn wil. Na het uitbrengen van rapport door den raadsheer mr. Pape heeft de advocaat-generaal mr. Römer geconcludeerd tot vernietiging van het beklaagde arrest van het Hof in Zuidholland, met verwijzing der zaak naar een aangrenzende Hof, ten einde op het bestaand hooger beroep op nieuw te worden behandeld en afgedaan. De uitspraak is bepaald op 24 dezer.

Het Provinciaal Gerechtshof in Zuidholland, civiele Kamer, heeft heden uitspraak gedaan in de bekende zaak van den heer Devilliers contra den heer Maxwills. Het gold, gelijk men zich herinneren zal, de vraag of laatstgenoemde verplicht was eerstgenoemden schadevergoeding te verleenen, wegens het niet leveren van het benodigde steenhouwerswerk van het hôtel van den heer van Brien, nadat de heer Maxwills onderhands aannemer van dat hôtel geworden was en deze met den heer Devilliers gecontracteerd had alleen met het oog op aanneming bij publieke aanbesteding. Het Hof heeft den heer Devilliers in het ongelijk gesteld en hem zijnen eisch tot schadevergoeding ontzegd.

De hoofd-commissie tot de zaken der Israëlieten heeft opgeroepen alle zoodanige personen, welke verlangen mogten toegelaten te worden tot het examen in de Israëlitische godgeleerdheid of tot godsdienst-onderwijzer, om zich daartoe bij haar, bij gezegele adres, portvrij en met overlegging van de vereischte getuigschriften aan te melden voor den 1 juni e. k.

Voor de alhier te houden tentoonstelling van schilderijen is bereids een aantal van 450 stukken ingekomen. Wij vernemen dat de opening der tentoonstelling den 23 dezer zal plaats hebben.

Den 1 juni zal de aanbesteding plaats hebben van de vereischte werken en leverantien tot stichting van een gebouw op het Plein alhier, ter dienste van het Departement van Koloniën.

Aan de fabriek van de wed. Sterkman alhier zijn de lantarens gegoten welke in het Willemspark zullen worden geplaatst. Zij munten uit door sierlijkheid en fraaie teekening.

Het bevel, eenigen tijd geleden gegeven om aan die soldaten, welke geen 12 jaren in dienst zijn geweest, geen nachtverlof te verleenen, zal, naar wij vernemen, spoedig worden ingetrokken. Voorloopig is het bij gelegenheid van de kermis opgeheven.

Aan het stedelijk badhuis te Scheveningen zijn in de laatste dagen een aantal appartemenen voor het aanstaande badseizoen besproken, zoodat aldaar bijna geene kamers meer zijn te bekomen.

STATEN-GENERAAL.

WETSONTWERP

op het regt van successie.

Uit het verslag der commissie van rapporteurs uit de Eerste Kamer der Staten-Generaal over het ontwerp van wet op het regt van successie en van overgang, blijkt dat het meerendeel der leden niet ongunstig omtrent dit voorstel was gestemd. De meerderheid der leden had met genoegen het wegnemen uit de voordragt der Regering van de successieregten in de opgaande lijn waargenomen, want het zou voor verscheidene leden eene reden geweest zijn om zich tegen dit ontwerp te verzetten, indien die wetgeving niet had plaats gehad. De meerderheid die zich heeft uitgelaten, of het doel van het ontwerp was, de belasting meer productief voor de schatkist te maken, zag in hetzelfde geenszins dat doel. Deze leden waren van gevoelen, dat ten gevolge van deze wet vele misbruiken zouden worden tegengegaan; dat de lasten meer algemeen zouden worden verdeeld; dat wel is waar het vermogen en portefeuille meer dan weleer zou getroffen worden en het overgangsregt daartoe was ingevoerd, doch zij zagen daarin niet zoo zeer eene fiscale strekking, dan wel de zucht om eenen meer gelijkmatigen druk aan de heffing te geven. De groote meerderheid keurde dan ook de belasting van het zoogenaaft vermogen „en portefeuille” goed. Vooreerst vond men het billijk dat niet alleen de onroerende goederen, maar ook de roerende goederen werden getroffen, en ten andere juichten zij het toe, dat de verhoogde belasting op vreemde effecten daarmede had opgehouden. Enkelens zelfs, die anders ten allen tijde tegen eene rentebelasting zouden gestemd zijn, konden zich vereenigen met eene belasting gelijk deze, omdat zij de bijdrage, welke op deze wijze voor de schatkist gevorderd werd, alleziens billijk achten.

Wetsontwerp tot eindregeling der zaken van de Maatschappij van Weldadigheid.

De memorie van beantwoording, door de Regering ingezonden op het voorloopig verslag der Tweede Kamer betreffende de wetsontwerpen tot eindregeling van de zaken der Maatschappij van Weldadigheid, vangt aan met de verklaring dat het volstrekt de bedoeling der Regering is, om den Staat, indien de aanhangige wetsvoorstellen worden aangenomen, voor goed van de Maatschappij van Weldadigheid afscheid te doen nemen. De Regering betoogt verder, door andermaal een overzicht van de gevoerde onderhandelingen te geven, dat door de Regering zoowel als door de Staatscommissie steeds de wenschelijkheid aangenomen was, dat er een middel gevonden mogt worden waardoor het voortdurend bestaan der Maatschappij mogelijk bleef, en dat geacht kon worden met het Staatsbelang in overeenstemming te zijn. Wanneer men de voorstellen der Regering uit dat oogpunt beschouwde, dan meende zij dat deze zaak geacht moest worden het brengen van een offer van Staatswege waard te zijn. Overigens vereenigt zich de Regering met het gevoelen dat zij regtens daartoe in geen deele verplicht is. Het komt der Regering noodig voor dat er bedelaars-gestichten bestaan; anders zou het strieten van bedelarij en landlooperij moeilijk vallen; terwijl het zeer moeilijk en zeer kostbaar zou zijn elders beschikbare lokalen tot ontvangst en verrijking van bedelaars in te rigten en die personen derwaarts over te brengen. Het behoud der gestichten te Ommerschans en te Veenhuizen wordt dan ook door de Regering noodig geacht, ofschoon het voortdurend bestaan der bedelaars-gestichten door de aanneming der voorgedragen wetten geenszins bevestigd zal worden.

Het geldelijke offer, door den Staat, heeft ten doel, het vrij en onbezwaard bezit der bedelaars-gestichten voor den Staat te verkrijgen; de Maatschappij van Weldadigheid, zoo als ter bereiking van dat oogmerk wordt vereischt, in staat te stellen hare schuldeischers te voldoen, en voor goed een einde te maken aan de betrekkingen die tot dusverre tusschen den Staat en de Maatschappij hebben bestaan en die tot zoovele moeilijkheden hebben geleid. Dit alles wordt, door het welbegrepen Staatsbelang gevorderd. De Maatschappij zal dan, als eene op zich zelf staande en van den Staat geheel afgecheiden en onafhankelijke instelling, kunnen blijven bestaan. Daardoor zal dus worden voorkomen, dat de Staat maatregelen neme, waardoor van zijne zijde zou worden medegewerkt om die instelling te sloopen. Het geldelijke offer wordt dus meer bepaaldelijk gebragt in het belang van den Staat, met gunstige gevolg voor de Maatschappij, dan wel met doel in het afgetrokken om deze te behouden; tot welk einde op zich zelf het zeker niet zou worden gevraagd, wanneer het hier niet overigens zulke gewichtige Staatsbelangen gold. De Regering kan dus niet instemmen met het geopperd gevoelen dat het beter en veiliger ware, alle denkbeeld van het voortdurend bestaan der Maatschappij te laten varen en tot eene ontbinding en geregelijke vereffening harer zaken de hand te leenen.

Op het verlangen der Kamer heeft de Regering een nieuw artikel in de voordragt gebragt, aanwijzende de middelen die tot dekking der gevraagde bijdragen zullen strekken. Daaruit blijkt, dat daartoe zullen worden bijgedragen:

a. uit de beschikbare middelen van het dienstjaar 1855, ten bedrage van..... f	19,954.33
b. uit die van het dienstjaar 1856.....	350,000.00
c. uit die van het dienstjaar 1857.....	3,280,035.74
te zamen..... f	3,650,000.00

Wetsontwerp tot verleenen eener toelage voor werkelijk verblijft in militaire dienst in 's Rijks Overzeesche Bezittingen.

Heden is verschenen het voorloopig Verslag der Tweede Kamer betreffende het wetsontwerp tot het verleenen eener toelage voor werkelijk verblijft in militaire dienst in 's Rijks Overzeesche bezittingen aan de militaire officieren bij de zeemagt gepensioneerd wordende.

Bij een groot aantal leden bestonden ernstige bezwaren van verschillenden aard tegen dit voorstel, zoodat de Regering de zaak uit een verkeerd oogpunt beschouwd had, toen zij meende, dat het beginsel van de voordragt reeds door de Kamer bij de jongste discussien over hoofdstuk VIII der Staatsbegroting zou zijn uitgemaakt. Die bezwaren waren de volgende: 1º, was men niet van oordeel, dat de onderverdeling de noodzakelijkheid zou hebben aangetoond eener herziening van de pensioenwetten voor de zeemagt in den zin dezer voordragt; 2º, zou daardoor de verhouding tusschen deze en andere pensioenen geheel verbroken worden niet alleen met betrekking tot andere zee-officieren, maar ook met betrekking tot de officieren van de landmagt, die in de koloniën

dienst hebben gedaan, of in oorlogstijden in Europa aan veldtochten hebben deel genomen; 3º, zou men ongaarne door deze wet eene gelegenheid meer geven, om in strijd met 's Lands belang en met dat der officieren zeiven, tot pensionering over te gaan van nog krachtvolle en voor de dienst geschikte mannen, alleen op grond, dat men zich, ten gevolge van wettelijk veroorloofde aanstellingen bij keuze, gekrenkt of gepasseerd acht.

ROTTERDAM den 9 Mei.
Heden wordt de 49ste verjaardag van H. K. H. mevrouw de Prinses Marianne der Nederlanden alhier op de gebruikelijke wijze gevierd.

Aanstaanden donderdag den 12 dezer, des namiddags ten 1½ ure, zal de Gemeenteraad alhier eene vergadering houden, waarin de volgende zaken zullen worden ter tafel gebragt: mededeeling van ingekomen stukken; — delibereren over het adres van den heer P. Kreber en c. q. benoemen van een makelaar in droogerijen en verwwaren; idem over het adres van den onderwijzer J. Valkhoff en het daarop uitgebragt advies van de Plaatselijke Schoolcommissie.

Wij vernemen met genoegen dat het Rotterdamsch Leeskabinet reeds van verscheiden kanten bewijzen ontving van belangstelling, door de welwillende toezending ten geschenke van belangrijke werken, waardoor alzo de eerste grond is gelegd tot de vestiging eener bibliotheek ter dienste van handel, nijverheid en wetenschap, die ongetwijfeld eenmaal tot een der sieraden onzer stad zal behooren.

Onder meer andere belangrijke werken ontving de hoofdcommissie van de heeren mr. P. P. van Bosse, Minister van Finantien, een compleet exemplaar (twaalf jaargangen) van de Statistiek van den handel en de scheepvaart van het Koninkrijk der Nederlanden; mr. R. A. Mees, een fraai ingebonden exemplaar van het Conversations-Lexicon (deelen) en van de Dictionnaire de l'Economie Politique; R. P. Mees, een fraai gebonden exemplaar van Bennecke's Assecuranz Recht; mr. A. Hoynek van Papendrecht, een exemplaar in fraaijen band van de verschenen deelen der Hollandische vertaling van Macaulay's Geschiedenis van Engeland, sedert de troonsbestijging van Jacobus II. met toezegging van de volgende; mr. P. G. J. Hoog van ter Aar, een aantal werken van verschillende aard, die door nog meerdere zullen gevolgd worden; mr. J. L. de Bruyn Kops te 's Hage, een compleet exemplaar van de verschenen jaargangen zijner uitmuntende tijdschriften de Economist en het Bijblad van de Economist, met toezegging van de volgende.

Z. M. heeft goedgevonden: 1º, aan de na te melden officieren bij de rustende schutterijen, op hun verzoek, eervol ontslag te verleenen, te weten: in de provincie Noordholland, 2de bat., 4de comp., aan A. Smit Gz., als 1ste luit.; in de prov. Zeeland, halfbat. n.º 1, aan J. P. W. Boudaert, als 1ste luit.; in de prov. Friesland, 1ste afd., 2de bat., 2de comp., aan J. Potter van Loon, als 2de luit., en zulks op grond van art. 4 der gemeentewet; in de provincie Overijssel, 2de bat., 6de comp., aan W. G. Kutscher, als kapitein; — 2º, bij de rustende schutterijen te benoemen: in de prov. Zeeland, halfbat. n.º 1, tot 1sten luit., M. J. van den Heuvel, thans 2de luit.; in de prov. Friesland, 1ste afd., 2de bat., 2de comp., tot 2den luit., P. J. van der Ley, thans sergeant-majoor.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat tot opleiding en oefening van telegrafisten voor de dienst van den Rijks telegraaf, na vergelijkend onderzoek dat den 1 juni en volgende dagen te 's Gravenhage zal worden gehouden, een aantal van hoogstens twaalf leerlingen zal worden toegelaten, om op nader aan te wijzen plaatsen onderrigt te ontvangen. De leerlingen ontvangen eene bezoldiging van f 1 daags en kunnen na voldoende blijken van geschiktheid gegeven te hebben, dingen naar de betrekking van telegrafist der 3de klasse, op eene jaarwedge van f 800. Voor het vergelijkend onderzoek, om als leerling te worden toegelaten, moet men zich vóór of uiterlijk op den 20 dezer, bij het Departement van Binnenlandsche Zaken hebben aangemeld.

De Minister van Buitenlandsche Zaken herinnert ten gevolge der verzekering door de Fransche Regering gegeven, dat zij gedurende den tegenwoordigen oorlog de beginselen zal handhaven van de verklaring van het congres van Parijs, van 16 april 1856, de belanghebbende leeders en kooplieden aan deze verklaring opgenomen in de Staats-Courant van 5 mei 1856, n.º 105.

De Nederlandsche Regering zal dien ten gevolge hare bescherming niet kunnen verleenen aan schepen welke zich handelingen zouden veroorloven, in strijd met de aangenomen beginselen van onzijdigheid.

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft ter kennis gebragt van degenen die mogten verlangen tot den op den 1sten september aanstaande aan te vangen cursus der Koninklijke Akademie tot opleiding van burgerlijke ingenieurs enz. te worden toegelaten, dat de Commissie, belast met het onderzoeken der candidaten, hare zittingen zal houden in het akademiegebouw te Delft in de volgende maand juni, op de dagen en uren, welke zullen worden bekend gemaakt aan allen, die zich ter bekoming van berigt dienaar de, vóór het einde der loopende maand mei, schriftelijk aan den raad van bestuur der Akademie zullen hebben aangemeld.

De gewone audientie van den Minister van Koloniën zal op aanstaanden woensdag geen plaats hebben.

Beroepen bij de Hervormde gemeente te Delfshaven ds. F. W. Merens, th. dr. en pred. te Baarn a. Eembrugge; — te Wierden in Groningen de kandidaat H. A. Spandaw.

Z. M. de Koning, vergezeld van HD. gevolg is heden morgen ten 8½ ure per extra trein uit 's Hage over Rotterdam te Arnhem gearriveerd. Aan het stationsgebouw werd Z. M. opgewacht door Z. E. den Commissaris des Konings in de prov. Gelderland den burgemeester van Arnhem en den generaal-majoor van Geen, adjudant van Z. M. in buitengewoon dienst; kort daarna heeft Z. M. de reis naar het Loo voortgezet.

In de maand april heeft het vervoer van 's Rijks langs den Nederlandschen Rhijnspoorweg f 84,900 het vervoer van goederen f 34,987 en het vervoer van reizigers en goederen door direct verkeer met Duitschland f 13,680 opgebracht.

Li. donderdag werd te Haarlem van wege het Gouvernement publiek aanbesteed: 1º, de leverantien van het eiken- en dennenhout, benodigd voor de sluisdeuren aan het groot Noordhollandsche Kanaal Klundert, voor f 20,625, en 2º, het bouwen van eene sluwachterswoning en sluisknechtswoning Nieuwediap, aangenomen door den heer W. Galma te Amsterdam, voor f 14,500.

AMSTERDAM den 9 Mei.
Prijzen der ruwe suiker: Surinaamsch f 23 a f 30; Brasiel wit f 34 a f 37, blond f 31 a f 33, bruin f 23 a f 30; Havana wit f 39 a f 43, blond f 31 a f 38, bruin f 25 a f 30; Java wit f 35 a f 40, grijs f 33 a f 34, blond f 31 a f 32, bruin f 23 a f 30; Manilla grijs f 31 a f 34, bruin f 23 a f 30; Mauritius blond en grijs f 30 a f 34, bruin f 22 a f 29.
Geraffineerd was vorige week zonder handel van eenig belang; de raffinadeurs leveren hunne vroeger verkochte partijen af en gaan minder werken. Kandij stil.
TABAk. Heden zijn uit de eerste hand afgedaan 119 v. Maryland, per Arnold Böninger, en 25 v. dito, per Maria Louise.
Van SukaDe werden heden 30 k. tot verhoogden prijs afgedaan.
ABAK. Zaterdag zijn nog afgedaan 67 leggers, per Mauritius, en 25 leggers, per Creole.
GRANEN. Tarwe slaauw en zonder handel. Ongedr. Rogge tot verlaagde prijzen met veel handel. Gedroogde ook niet dan lager te verkoopen: 125 f Pruis. f 195; 122 f dito f 188; 124 f Galatz f 185; 120, 121 f Odessa f 178; 180; 123 f Belgische f 191 aan de Zaan. Gerst zonder handel. Haver ruim prijshoudend. Petersb. f 10½; Inl. Voer f 10½; 88, 95 en 101 f Voer f 5, f 5½. Boekweit onveranderd: 118 f Holst. f 188; 117 f Sleeswijkische f 170.
ZADEN enz. Koolzaad. Najaar 1 lager. Fransch 1. 57. Op 9 vaten Olie te leveren in Sept./Oct. 1. 63½. Lijnzaad traag. 110/111 f Odessa f 320. Raapolie lager afgegeven. Op 6/w. f 38½; Vlieg. f 37½; Bombay f 35½; 1 Sept., Oct., Nov. en Dec. f 36. Lijnolie op 6/w. f 33; Vlieg. f 31½; 1 Sept. f 32½; 1 Oct., Nov. en Dec. f 32½. Hennepolie op 6/w. f 37½. Raapkoeken per 1040 st. f 72 a f 76. Lijnkoeken per 104 stuks f 10 a f 12.
De marktnotering was heden als volgt: Hoor. Langstraats f 32 a f 36, Kamper-Eilands f 34 a f 38 en Koe f 24 a f 28. Stroo. Rogge f 16½ a f 17½ en Tarwe f 16 a f 17.
Vee. Runderen dste kwal. f 220 a f 180, 2de dito f 200 a f 160, 3de dito f 180 a f 140; Melk- en Kalfkoefjes f 180 a f 120; Schapen f 26 a f 20; vette Varkens f 46 a f 42 c. per Ned. f, magere f 6 a f 8.
LONDEN den 7 Mei.
Wool. In de tot heden gehoudene veilingen der 2de serie werden 7077 b. verkocht. De betaalde prijzen zijn 1½ a 3½ lager dan in de vorige veilingen. In het geheel zullen 66,860 b. worden geveild en de veilingen zullen tot 31 Mei duren. — TAAK. De markt is vast en men noteert P-Y-C disp. 56½; Junij 55½; Julij/Aug. 56½; Oct./Dec. 56½.
ANTWERPEN den 7 Mei.
Rijst. Ongepelde zonder handel maar vast; voor gepelde soorten is zeer veel vraag; er zijn 800 a 1000 b. afgedaan waarvoor men fr. 7½ a fr. 8 const. betaalde. — Van CANBU zijn deze dagen 600 k. verk. — VERWOUT. Men meldt ons den verkoop van 20 m. kil. Campêche. — Van HARST vonden 300 v. br. Amerik. tot vaste prijzen nemers. — GRANEN. De markt is stil en de prijzen lager. Tarwe f 11 a f 11½; Fransche f 10½ a f 11. Inl. Rogge f 6½; Fransche f 6½ a f 6¾. Gerst en Haver onveranderd. — OLIEZADEN stil.
HABER den 5 Mei.
Katoen meer gevraagd. Omzet 350 b. disp. en eenige 1000 b. op levering. — KOFFIJ met veel handel; 2567 b. Haiti disp. zijn afgedaan tot fr. 64 a fr. 65 en 3729 b. dito op levering tot fr. 64. — Van RIJST vonden slechts 500 b. Bengaal tot fr. 15 nemers. — In SUIKER ging weinig om. Men meldt ons den verkoop van 24 m. kil. — FRANKSKE tot fr. 55½. — Voor VERWOUT is zeer veel vraag en de omzet bedroeg heden 25 t. Gonaives op levering tot fr. 6½, 200 t. op levering tot fr. 6. 62½ en 150 t. St. Martens op levering tot fr. 18½.
Den 6 Mei.
Katoen. Er begint meer leven in het artikel te komen en de omzet bedroeg heden 350 b. in verhouding van fr. 98 voor bas New-Orleans. — KOFFIJ. Er zijn afgedaan 1386 b. Haiti tot fr. 64 a fr. 66½; 1246 b. dito op levering tot fr. 65 a fr. 66; 300 b. Gonaives tot fr. 68 a fr. 68½; 500 b. dito op levering tot fr. 69 en 260 b. op levering tot fr. 67. — In SUIKER gaat veel om; 170 v. Antillas bedongen fr. 62.25 a fr. 63; 100 v. dito fr. 66; 2400 b. Bourbon fr. 65; 8600 b. Mauritius fr. 68; 1100 k. Havana n.º 12 fr. 38 en 2600 b. Bahia fr. 35. — HUIDEN vast en gewaagd; omzet 448 st. gedr. Buenos-Ayres tot fr. 150; 300 st. gez. dito tot fr. 80; 1000 st. gez. Monte-Video op levering tot fr. 78½. — RIJST blijft gevraagd en men betaalde voor 125 b. Bengaal fr. 15; 2600 b. dito 1. s. kwaliteit op levering fr. 18 en 1290 b. Akvab fr. 12.25. — Van BRUSSEL vonden 35 v. disp. Engelsche tot fr. 74 nemers. — VERWOUT. Omzet 100 t. Campêche op levering tot fr. 6½. — MELK. Men meldt ons de afvoering van 4300 v. Amerik. tot fr. 25 a fr. 25½ en 1000 v. dito tot fr. 28.
HAMBURG den 7 Mei.
KOFFIJ stil. — ZINK. 500 otr. loco bedongen 11.15. — GRANEN. Tarwe en Rogge slaauw; op levering onveranderd. — RAAPOLIE per Mei 24.2, per Oct. 23.14.
SANTOS den 1 April.
KOFFIJ. Niettegenstaande de regens voortdurend blijven de adviezen vrij geregeld van dit artikel, met de anderen is dit minder het geval. De laatste betaalde prijzen zijn voor 11a kwal. f 5. — SUIKER. Witte f 5.000 a f 4.600, bruine f 4.000 a f 3.600. — RIJST f 12. — TABAK f 3.700 a f 3.
MONTE-VIDEO den 1 April.
HUTTEN. In gezeten ging sedert de aankomst der Portugesche mail veel om, ca. 20 m. stuks zijn afgedaan tot fr. 70 a 71 r. Gedroogde met weinig aanvoer en veel gevraagd, dus blijven de prijzen rijzende. Men betaalde 7½ a 78 r. — PAARDENVLEES zonder voorraad, gezonden bedongen 18½ en gedroogde 18 realen. — TAAK noten den 22 r. — Wol. Het grootste gedeelte van den voorraad is voor Amerik. rekening opgekocht, het restant is alreeds kwijt en wordt zeer hoog gehouden. — BUREAUPRIJZEN gezocht tot f 90. — KOFFIJ 42 op Londen. — VILLENEN onveranderd.
BAHIA den 11 April.
SUKER. Tot de aankomst der mail ging hierin veel om; en men betaalde voor Moncovados f 2.500 a f 2.600 en voor blanke soorten f 2.900 a f 3.000, maar op de berichten per die mail aangebragt, was men niet geneigd deze prijzen te blijven betalen en is daardoor in eenige dagen weinig omgegaan. Deze toestand is echter spoedig gebetend, daar verscheidene schepen nog op hunne ladingen wachten en de bovenstaande prijzen worden nu weder constant betaald. — In KATOEN ging zeer weinig om en de prijzen nominaal, f 7.000 a f 7.800 naar kwaliteit. — KOFFIJ schaarsch met hoogere prijzen; Bahia f 4.100 a f 4.200. — CACAO onveranderd met zeer weinig voorraad, f 4.000 a 4.200. — HUIDEN scherp en met hogere prijzen en veel vraag; gedroogde f 265 a f 270 en drooge gez. f 215 a f 220. — TABAK in bladen op nieuw lager. De laatste betaalde prijzen zijn f 5.900 a f 6.900 voor prima en f 4.900 a f 4.900 voor secunda. — VRACHTEN iets beter. — KOFFIJ blijft dalende.
AKYAB den 19 Maart.
RIJST. Daar men algemeen van opinie was dat de prijzen in den loop van dit seizoen zeer laag en de voorraad groot zouden zijn, hebben verscheidene huizen schepen bevracht. Daar deze nu op hunne ladingen wachten en de Rijst zeer langzaam aangevoerd wordt, heeft men om de inlanders uit te lokken steeds hogere prijzen gaan betalen, en zijn deze tot rs. 66 a 69 geresen; dit heeft nu wel een weinig uitwerking gedaan, maar het is te verwachten dat met de inlandersche feestten de uitvoer geheel zal ophouden. Alle kustplaatsen verkeeren blym in denzelfden toestand. — TABAK. De prijzen zijn een weinig gedaald; maar nog steeds ver boven alle mogelijke gelmatende orders. Voor consumptie betaalt men C. R. 9 per mandje. — HUIDEN en HORENS zonder voorraad. — VRACHTEN zonder omgang.

Advertentien.
Heden beviel van een welgeschapen ZON N. HOOS, geliefde Echtgenoot van Rotterdam C. DEKHUYZEN. den 7 Mei 1859.
Voorspoedig bevallen van een ZON J. A. H. WOLFFERS, — RECKERS. Rotterdam 9 Mei 1859.
Heden overleed alhier, in den ouderdom van bijna twee en tachtig jaren, onze waarde Vader en Behuudvader, de Heer HENDRIK CANKRIEN. Rotterdam Uit aller naam, 3 Mei 1859. R. C. CANKRIEN.
Naamlooze Maatschappij DER SPOORWEGEN TUSSEN ANTWERPEN en ROTTERDAM.
De op den 5den der loopende maand Mei verschenen Coupons der Obligatiën worden betaald: te Brussel bij de Heeren J. P. MATTHIEU et FILS en te Londen ten Kantore van de Maatschappij, Caanot Street, 16.
Coupon-Bladen bij de Aandeelen worden op vertoon der Stukken tot den 14den der loopende maand Mei aan de Deelhebbers afgegeven, ten Kantore van voornoemde Heeren J. P. MATTHIEU et FILS, te Brussel.
Te gelijk met die Afgifte geschiedt de betaling van het Dividend.
Pro Deo. — Bij Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, van den zes en twintigsten Januarij 1800 negen en vijftig, zijn CORNELIS RONTJELTAP en JOHANN MARIA VAN DE WATER, Echtelieden, wonende te Schiedam, op verzoek van laatstgenoemde gescheiden van Tafel en Bed. Rotterdam Voor Extract conform, 4 Maart 1859. WENTHOLT, Procureur.
Rotterdamsch LEESKABINET.
De HOOFD-COMMISSIE heeft de eer bij deze aan de LEDEN kennis te geven, dat de Statuten der Vereeniging door Z. M. den Koning bij Besluit van 1 Mei 1859 (Staatsblad n.º 257) zijn goedgekeurd.
Zij houdt zich bezig met het in orde brengen der Boekverzameling, ten einde de Localen nog deze maand voor de Leden te kunnen openstellen.
Aan die Ingezetenen onzer Stad, welke reeds zoo onbekrompen door Geschenken hebben bijgedragen tot de eerste vestiging der Bibliotheek, betuigt zij bij deze den dank der Vereeniging. En daar geen Kapitaal tot aankoop van Fonds-Artikelen beschikbaar is en de loopende Kas tot aankoop van de Litteratuur van den dag moet worden aangewend, zoo beveelt de Hoofd-Commissie de verdere vestiging van de Bibliotheek door toezending van Klassieke Werken in het algemeen belang dringend aan hare Stadsgehooren aan.
De Hoofd-Commissie voornoemd, P. F. HUBRECHT, Voorzitter. HENDRIK MULLER S. Z., Secretaris. Rotterdam 9 Mei 1859.
Belanghebbenden in den Handel in Olien, te Rotterdam en omliggende Plaatsen, zijn in een algemeene Vergadering, gehouden den 2 Mei 1859, overeengekomen, dat, te beginnen den 1 Julij e. k., de OLIE, van Zaden geslagen, zowel Vliegend als op Termijn, op WIST zullen worden verkocht, den Prijs te bepalen per 100 Ned. f netto, mindere of meerdere hoeveelheid in evenredigheid; zullende het ledige Fust geteerd, daarna gevuld en op de groote Schaal moeten gewogen worden.
Namens Commissarissen, benoemd door Onderteekenaars van het Reglement op den Handel in Olien, P. W. BALEN, te Dordrecht, President. L. FEHR, te Rotterdam, Secretaris.
Oost-Molenstraat, 12—814.
De Familie DUTILLIEUX maakt bekend, dat Woensdag 11 dezer, des voormiddags ten 10 ure, vóór hare Woning, de gedwongen Verkoop zal plaats hebben van eenige harer Meubelen, wegens het niet-voldoen van den Aanslag haars Vaders in de Verteringsbelasting over 1858; een Aanslag, welken het Gemeentebestuur thans zelf veroorloopt heeft. Zij protesteert tegen dezen Verkoop van haren Eigendom, en verklaart, dat, nosh door haar, noch voor hare rekening, eenig Stuk zal worden ingekocht.
SCREW STEAM SHIPPING COMPANY (INCORPORATED BY ROYAL CHARTER) Wekelijksche Dienst TUSSEN ROTTERDAM EN LONDEN, voor Goederen en Vee.
Het Engelsch Schrootstoomschip EARL OF AUCKLAND, Kapitein William W. Appleton, vertrekt WOENSDAG 11 MEI, des morgens vroeg.
Adres bij de Agenten GEORGE LEVINGSTON en J. A. HOUWENS, te Rotterdam, en W. H. CAREY & SON, 34 Mark Lane, Londen.
ROTTERDAM—HAVRE.
Voor Passagiers en Goederen. De STOOMSCHEPEN ARY SCHEFFER, Kapit. Day, LEVANT, " Mus, ADMIRAAL VER-MUELL, " de Boer, vertrekken geregeld van ROTTERDAM 1, 4, 8, 11, 14, 18, 21, 24, 28 van iedere HAVRE 3, 6, 9, 13, 16, 19, 23, 26, 29 maand. De ADMIRAAL VER-MUELL vertrekt Woensdag 11 dezer.
Deze Dienst is in directe verbinding met de Paket-schepen van HAVRE naar NEW-YORK en NEW-ORLEANS. Adres bij KUYPER, VAN DAM & SMER.

SNELVAART TUSSEN ROTTERDAM EN ANTWERPEN, VOOR PASSAGIERS EN GOEDEREN, met de STOOMBOOTEN TELEGRAAF III & IV, BEHOORENDE TOT DE SNELSTVARENDE VAN EUROPA.
Deze nieuw expresslyk voor den Vervoer van Passagiers gebouwde Stoombooten, hebben schoon gemeubillee Kajuiten, waarbij een Dames-Saloon met Piano en een Paviljoen, hetwelk afgehuurd kan worden.
MEI 1859.

Van ROTTERDAM.		Van ANTWERPEN.
11 Woensdag 'smorgens	2.30	11 Woensdag 'smorgens 6.30
12 Donderdag "	4.—	12 Donderdag " 8.—
13 Vrijdag "	5.—	13 Vrijdag " 9.—
14 Zaterdag "	6.—	14 Zaterdag " 10.—
16 Maandag "	7.30	16 Maandag " 11.—
17 Dingsdag "	8.—	17 Dingsdag " 11.30
18 Woensdag "	8.30	18 Woensdag 's namiddags 12.30

Te ZIJPE wordt voor Zierikzee en Brouwershaven op de heen- en terugreis aangelegd, aldaar staat een zeer goed ingerichte Diligence gereed, die van Zijpe naar Zierikzee en Brouwershaven, na aankomst der Stoombooten vertrekt en van Brouwershaven naar Zierikzee en Zijpe in correspondentie op de Stoombooten rijdt.
ROTTERDAM, Boompjes, wijk 1 n.º 21, VERWEY & Co., Cargadoors-Expeditieuren.

STOOMVAART op de MAAS, Onderneming L. DE RIJK & Co., TUSSEN ROTTERDAM, VENLO, ROERMOND en TUSSCHEGELEGEN PLAATSEN, als:
KRALINGEN, SLIKKERVEER, KINDERDIJK, NIEUWEVEER, ALBLASSERDAM, DORDRECHT, PAPENDRECHT, SLIEDRECHT, GIESSENDAM, HARDINXVELD, WERKENDAM, GORINCHEM, LOEVESTEYN, ANDEL, POEDEROIJEN, VEEN, WIJK-BIJ-HEUSDEN, NEDER-HEMERT, WELL, BOMMELERWAARD, HEDEL, CREVECEUR, DRIEL, ALEM, MAAREN, KESSEL, LITH, LITHOIJEN, MEGEN, RAVESTEYN, GRAVE, MOOK, GENNEP, BOXMEER, BERGEN, VIERLINGSBEEK, MAASHEES, WELL bij Venlo, BROEKHUYZEN, ARGEN, VENLO, STEYL, BUGGENUM, NEER, KESSEL en ROERMOND en in Correspondentie op

MAASTRICHT EN LUIK.

DAGEN van AFVAART:
Van ROTTERDAM naar VENLO en ROERMOND: Maandag en Donderdag, 's avonds ten 7 ure.
" VENLO naar ROTTERDAM: Zondag 'smiddags ten 6 ure en Woensdag 'smiddags ten 6 ure.
" ROERMOND naar ROTTERDAM: Zondag en Woensdag, 's namiddags ten 2 u. 30 m.
onmiddellijk Corresponderende van en naar Antwerpen met de Stoombootdienst Telegraaf

Agenten: Roermond, J. THISSEN.
Steyl, L. DE RIJK & Co. (Directie).
Venlo, C. BOCKEN.
Dordrecht, J. C. VAN MAARSEVEEN.
Amsterdam, J. J. v. d. MAADEN & BORGHOLS.
Rotterdam, VERWEY & Co.
Ligplaats Rotterdam, Haringvliet, zuidzijde.

STOOMVAART-VEREENIGING DE MAAS. ROTTERDAM-BRISTOL-CARDIFF.
Het Stoomschip BALMORAL, Kapitein D. LOVIUS, vertrekt Donderdag 12 Mei naar beide Plaatsen.
Adres: BOUTMY & Co. — JOH. OOMS Ex. & Co.

Gerd. Duuring. A. C. Dalen, A. van Binsbergen, J. Kolff, J. F. Sauerbier, Leonard L. Jacobson, J. Sinderam, L. J. Plemp van Duiveland, F. W. Eckstein, J. T. Witkamp, J. G. van den Abeelen, G. Elink Schuurman, Joseph Jacobson, Leonard J. Plemp van Duiveland, Gerd. Sauerbier en W. Witkamp, Makelaars te Rotterdam, zullen op Woensdag den 18 Mei 1859, des voormiddags ten 11 ure, in het Notarishuis, Veilen:

1134 BALEN St. Domingo KOFFIJ.
Alhier liggende in een Pakhuis aan de Leuvehaven, oostzijde, wijk 1, n.º 213.
Nadere onderrigting bij bovengemelde Makelaars.

TABAKS-VEILING.
Op Donderdag 26 Mei 1859 zullen geveild worden, des morgens ten elf ure, in het Notarishuis alhier, **293 Ceroenen CUBA TABAK (Sagua).**
Aangebragt van New-York, per Stoomboot Borussia, via Bremen.
Nadere informatie bij de MAKELAARS in TABAK alhier.

Het HUIS, met BOVENWONINGEN, KELDERS en ERVE, aan de Hoogstraat, wijk 7, n.º 100, te Rotterdam, Woensdag laatstleden door den Notaris J. HOGERSDIJK, in het Locaal der Publieke Verkoopingen, aan de Gelderschekade aldaar, geveild, zal op MORGEN den 11 Mei 1859, des namiddags ten 5 ure, door voornoemde Notaris, ter zelfder plaatse, worden Afgeslagen.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.
De Notarissen SANDER en PAATS en VAN DER HOOP en REEPMACKER, residenten te Rotterdam, als last hebbende van hunne Principalen, die daartoe door de Arrondissements-Regtbank aldaar zijn gemachtigd, zijn voornemens om op Woensdag den 26 Mei 1859, des namiddags ten 5 ure, in het Notarishuis aldaar, in het openbaar te Veilen en te Verkoop:

Een hecht, sterk en bijzonder gunstig gesitueerd WINKELHUIS en ERVE, staande en gelegen aan de zuidzijde van de Hoogstraat, in de nabijheid van het Raadhuis, te Rotterdam, wijk 8, n.º 18, Kadaster sectie O, n.º 810.
Grondbelasting over 1859 f 55.
Verhuurd tot 1 Mei 1860 voor f 600 's jaars.
Inmiddels zijn nadere inlichtingen te bekomen ter Kantoren van genoemde Notarissen, en zal het te veilen Pand twee dagen vóór en op den dag der Veiling, van 10 tot 3 ure, kunnen worden bezigtigd, mits men voorzien zij van een Permissiebiljet, daartoe door een der genoemde Notarissen af te geven.

AANZIENLIJKE VERKOOPING VAN ONROERENDE GOEDEREN.
De Notarissen DALEN en LAMBERT, residenten te Rotterdam, als last hebbende van hunne Principalen, die daartoe door de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam zijn gemachtigd, zijn van meening om op Dingsdag den 7 Junij 1859 in het openbaar te Veilen en op Dingsdag den 14 Junij 1859 te Verkoop, telken dage des voormiddags ten 10 ure, in het Locaal der Publieke Verkoopingen, aan de Gelderschekade te Rotterdam, de volgende

Onroerende Goederen, TE WETEN: De Hooge en Vrije HEERLIJKHEID ALBRANDSWAARD en de KIJFLANDEN,
gelegen aan de Oude Maas, tusschen de Dorpen Poortugaal en Rhoon, onder de Gemeente Poortugaal, voorheen ter leen gehouden van de Staten van Holland en West-Friesland, met deszelfs REGTEN, PRIJZEN, ROGATIVEN en GERECHTHEIDEN, zoo als die van ouds zijn bekend en bezeten; voorts de TIENDEN of het TIENDREGT van gemelde Heerlijkheid en onderscheidene Percelen uitmuntend BOUW-, WEL- en GRIEND- en RIETLAND, alles gelegen onder de Gemeenten Poortugaal, Hoogvliet en Pernis, te zamen volgens het Kadaster groot 154 Bunders 62 Roeden 57 Ellen.
Zulks in 39 Percelen, welke eerst separaat en daarna met verschillende combinatiën zullen worden Afgeslagen.
Alles in het breede beschreven bij gedrukte Catalogussen, welke met een Kaart van de te veilen Goederen, op franco aanvragen, zijn te bekomen ten Kantore van de voornoemde Notarissen DALEN en LAMBERT, aan de Zuidblaak te Rotterdam, alwaar de Titels van Eigendom en verdere Bescheiden van HEDEN af ter inzage liggen, en bij wien, even als bij den Heer K. C. DEKKER, te Rhoon, Rentmeester der Goederen, nadere informatie zijn te bekomen.

Bij MENSING & DE KONING, te Rotterdam, is van de Pers gekomen en alom verkrijgbaar:

POLITIEKE BRIEVEN. ZESDE BRIEF. 25 CENTS.
Gedruckt en uitgegeven bij G. en C. A. van Reyn, te Rotterdam.

ROTTERDAMSCH E COURANT

van DINGSDAG 10 Mei 1859, N.º 111.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

Zitting van Maandag 9 Mei.

In deze zitting, gehouden ten 3 ure des namiddags, zijn ingekomen drie wetsontwerpen.

Het eerste strekt tot verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegroting voor 1859 met f 2,832,000, tot dekking der uitgaven voor het buitengewoon onder de wapenen roepen van een deel der militie, enz.

Het tweede, mede tot verhooging van hetzelfde hoofdstuk met f 667,287,83, ten einde de kosten te dekken voor de mobilisatie van het Limburgsch Bonds-contingent, en

het derde tot verlenging van den diensttijd der licting miliciens 1854, voor een jaar, die echter niet onder de wapenen zullen worden geroepen, dan nadat de miliciens-verlofgangers van 1855, 1856 en 1857 in werkelijke dienst zullen zijn. (§)

Deze stukken zullen worden gedrukt en rondgedeeld, en naar de afdeelingen verzonden.

Tot rapporteurs zijn benoemd voor de navolgende wetsontwerpen, tot naturalisatie van acht personen de heeren Lijkama, Kingma, van Hoëvell, Idersda en Begram; tot goedkeuring der overeenkomst, aangegaan betrekkelijk den afstand van het planetarium te Franeker, de heeren Wijnga, Lijkama, Olivier, van der Veen en Westerhoff, en tot regeling van de lootsdienst op de zeeschepen de heeren van Voort-huizen, van Frank, Olivier, Gevers Deynoot en Hoyne van Papendrecht.

Daar de eindverslagen gereed zijn over de vroeger ingekomen wetsvoorstellen tot verhooging der hoofdstukken VIII en X der Staatsbegroting voor 1859 en tot het verleenen der bevoegdheid om den uit-en doorvoer van paarden te verbieden, besluit de Kamer op voorstel des Voorzitters, om de beraadslaging daarover aan te vangen in de hier opgegeven volgorde op e. k. woensdag des ochtends ten 11 ure.

Daarna niets meer aan de orde zijnde, werd de Vergadering gesloten.

Heden hebben het licht gezien de voorloopige verslagen der Tweede Kamer betrekkelijk de aangevraagde verhoogingen van Hoofdstukken VIII en X der Staatsbegroting voor 1859, en van de wet betrekkelijk het verbod van in-, uit- en doorvoer van paarden. Wij deelen daarvan de hoofdpunten mede, doch moeten opmerken, dat daarbij in aanmerking genomen moeten worden de inlichtingen, reeds mondeling door de Regering, in de zitting van vrijdag jl. gegeven.

I.

Verhooging van Hoofdstuk X.

Bij de overweging in de afdeelingen der Kamer van dit ontwerp zijn, met opzigt tot de staatkundige rigting, door de Regering onder de tegenwoordige omstandigheden te volgen, en ten aanzien van het oogpunt, waaruit deze voordragt, zoowel als de gelijksoortige tot verhooging van het VIIIste Hoofdstuk derzelfde Staatsbegroting, te beschouwen zij, vragen gedaan en bedenkingen in het midden gebracht, van welke mededeeling de Commissie van rapporteurs, naar aanleiding van het verhandelde in de openbare zitting der Kamer van den 6 mei jl., zich meent te kunnen onthouden. Alleen zij hier vermeld, dat men in deze beide voordragten enkel voorbereidende maatregelen tot wapening gezien heeft, met het doel beraamd om, voor zoover dit noodig worden mogt, Nederlands onzijdigheid te doen eerbiedigen. Behoudens de mede te deelen aanmerkingen omtrent de bijzonderheden der gedane voorstellen, heeft bij de leden der Kamer, op zeer enkele uitzonderingen na, het nemen van zoodanige maatregelen in het tegenwoordig tijdsgezicht geene bedenking ontmoet.

De tegenwoordige voordragt heeft, voor zoover zij tot aanschaffing van kleeding- en uitrustingsstukken voor de schutterijen strekt, den sedert jaren telkens herhaalden aandrag op de indicie der dikwerf toegezegde wet op de sterkte en inrigting der schutterijen in herinnering gebracht. Men kon dien aandrag thans niet anders dan hernieuwen. Voor zoover daaraan niet dadelijk mogt kunnen worden toegegeven, wenschte men zeer algemeen en met nadruk de aandacht der Regering te vestigen op de onvoldoende inrigting vooral der platelands-schutterij, waarvan de kaders wel op het papier bestaan, maar in de meeste provincien niet zoodanig zijn zamengesteld, als, indien eenmaal van dit krachtig middel tot verdediging des Lands moest worden gebruik gemaakt, wenschelijk zou zijn.

Met het oog op de afzonderlijke artikelen der begroting van het Departement van Oorlog, die, volgens het gedane voorstel, verhoogd zouden worden, is onder anderen het volgende in het midden gebracht.

Art. 10. De voor dit artikel aangevraagde som strekt tot het aanschaffen van paardentuig voor 1036 paarden ten behoeve van het wapen der kavalerie. Men heeft gevraagd, waaraan dat cijfer van 1036 paarden, hetwelk door de Regering geacht wordt voor het aanvullen van dit wapen tot zijne volledige sterkte benoemd te zijn, ontleend is. Men kon het met hetgeen men van de tegenwoordige organisatie van het leger weet, niet wel overeenbrengen. Overigens betuigden eenige leden hunne bevreemding, dat hier van het aanschaffen van paardentuig sprake is, zonder dat de paarden, waarvoor dit tuig dienen moet, bij het leger aanwezig zijn of uit de aangevraagde gelden kunnen worden aangekocht.

Art. 11 en 13. Met het oog op deze beide artikelen der begroting heeft men bevreemding aan den dag gelegd, dat niet van de minste voorbereiding tot oprigting van eenen transporttrein sprake is.

Het geraamde cijfer van f 500 voor elk aan te

(§) Dit ontwerp is het gevolg van het voorschift der Grondwet, art. 182, luidende: „zij, die aldus in de militie te land zijn ingelijfd, worden, in vredestand, na eene vijftjarige dienst ontslagen. Is de Staat in oorlog of andere buitengewone omstandigheden, zoo kan eene wet, jaarlijks te vernieuwen, hen tot langere dienst verplichten.”

koopen paard ten behoeve der artillerie wordt door vele leden zeer hoog geacht.

Art. 17. Zonder regtstreeks de noodzakelijkheid te willen betwisten, dat, voor het mogelijk geval van de toevoeging der schutters aan het leger, ook aan voorziening in de hospitaalbehoeften dier manschappen worde gedacht, heeft men het beschikbaar stellen eener zoo groote som daarvoor wel een weinig voorbarig geoordeeld. Zeer zeker toch kan er voor-eerst geene behoefte bestaan om geheel deze som uit te geven. Men onderstelt dan ook, dat zij slechts volledigheidshalve op de tegenwoordige raming is gebracht, en dat de Regering zoolang mogelijk het werkelijk doen der uitgaven zal uitstellen.

Art. 20 en 21. In al de afdeelingen heeft men er groot bezwaar in gezien, dat de hier aangevraagde som, indien zij op de wijze besteed wordt zoo als de Regering zich dit voorstelt, niet genoegzaam is om geheel het leger van betere geweren te voorzien, veel minder zou kunnen strekken om ook de schutterijen op eene wijze te wapenen, die met de behoeften van onzen tijd overeenstemt. Vele leden meenden, dat het doel op eene andere wijze, althans voor een groot gedeelte, met dezelfde som zou kunnen worden bereikt, en kwamen daarbij terug op het vroeger geopperde denkbeeld om de voorhanden gladde geweren van trekken te voorzien. De strekking der met opzigt tot dit punt gemaakte bedenking kan het best worden gekend uit de nota, die door een lid der Kamer in zijne afdeeling is ingeleverd en bij het tegenwoordig verslag wordt gevoegd.

Behalve de f 209,000, meer bepaald voor het veranderen van 20,000 gewone geweren in tirailleur-geweren aangevraagd, wordt bij de beide artt. 20 en 21 nog f 210,000 uitgetrokken. Men vraagt, of die som ongelijks voor de geweren dienen moet?

Art. 20. In drie der afdeelingen zag men in de verhooging van den post voor het materieel der genie vrij wat bezwaar, of beklagde men zich, dat deze verhooging zoo weinig is toegelicht. Men zou het zeer wenschelijk achten, dat die toelichting werd aangevuld. De aanvrage spreekt van opigting van één of meer kampen. Indien daardoor moest worden verstaan, dat die kampen reeds dadelijk zouden worden gevestigd, zou men den maatregel niet kunnen overnemen met geheel het karakter dezer voordragt, die dan toch enkel voorbereiding ten doel heeft; ja zou men zich regtstreeks daartegen moeten verklaren. Het bezwaar scheen te grooter, omdat de Memorie van Toelichting spreekt van het zamentrekken van een deel van het leger in kampen zoowel aan het oostelijk als zuidelijk frontier. Dit zweemde te zeer naar de plaatsing van een of meer observatie-corpsen aan de grenzen, wat, meende men, voorerst niet te pas kan komen.

Art. 30. Ofschoon de meeste leden onder de bestaande omstandigheden de voorzorg niet afkeuren, om in de magazijnen een voorraad laken en wat verder voor de kleeding en uitrusting der schutters noodig is, op te leggen, scheen de tegenwoordige aanvrage te ruim berekend.

Wanneer de Regering voor het oogenblik zich tot de aanschaffing van een deel van het benodigde bepaald, zou zij later, als de noodzakelijkheid daartoe drong, zich wel zonder groote moeijelijkheid van het overige kunnen voorzien, mits aan de traditionele wijze van aanschaffing waarvel werd gezegd, en men zich dus op het beginsel van concurrentie en op de levering van buitenlandse fabrikanen verliet. Overigens werd gevraagd, op welken grondslag het aangenomen cijfer van 18,000 dienstloende en 30,000 rustende schutters steunt.

Ook voor zoover men in de aanschaffing van geheel de benodigde hoeveelheid linnen en wollen stoffen en van leder voor schoeisel geen overwegend bezwaar zag, meende men zich met nadruk te moeten verklaren tegen het denkbeeld, om reeds dadelijk die stoffen tot het maken van kleedingstukken en schoenen te gebruiken.

Indien het onverhoopt tot het in werkelijke dienst roepen der schutters konen mogt, zou, zoo de voorraad wollen en linnen stoffen slechts aanwezig ware, nog al-tijd genoegzame tijd tot het aannemen hunner kleedingstukken voorhanden zijn. De schutters kunnen toch niet te veld trekken dan na althans geduren te een-maand in den wapenhandel geoefend te zijn.

In verband met het voorgaande meende men de aandacht der Regering bijzonder te moeten vestigen op de wenschelijkheid, dat de kleeding en uitrusting der schutterij veel meer dan thans het geval is met die der militie overeenstemde. Voor zoover eenige onderscheiding noodzakelijk is, kon die in het aanbrengen van weinig kostbare teekenen worden gevonden.

Door eenige leden werd gevraagd, of, indien de sommen, bij de thans behandelde artikelen uitgetrokken, wierden toegestaan, in alle behoeften van kleeding en uitrusting zou zijn voorzien, ook in het onverhoopte geval, dat te gelijk met de schutterijen al de vijf lictingen der militie onder de wapenen moesten komen. Er werd daaromtrent twijfel geopperd, ook op grond dat de Regering zich voorstelt, dat de 18,000 man der stedelijke schutterijen allen gekleed zijn; terwijl, naar men meent, zulks met de zoodanaande reserve dier schutterijen niet het geval is.

Met opzigt tot den tekst van het aangeboden wetsontwerp zijn twee aanmerkingen gemaakt.

In den *cons'derans* zou men gaarne op de eene of andere wijze van de buitengewone omstandigheden van dezen tijd, als aanleiding tot de voorgedragen verhooging van het hoofdstuk, melding zijn gemaakt.

Voorst ziet men niet in, waarom bij art. 2 de aanwijzing der middelen tot dekking der voorgedragen uitgaven tot een later tijdstip verschoven wordt. Die aanwijzing moet dan toch plaats hebben en schijnt bij den tegenwoordigen gunstigen toestand der schatkist geenerlei moeijelijkheid te kunnen opleveren. De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend deze laatste bedenking onder het oog der Regering te moeten brengen, ofschoon daarover in de openbare zitting der Kamer van 6 mei jl. reeds eene gedachtenwisseling heeft plaats gehad. Het is haar toch voorgekomen, dat bij die gedachtenwisseling de bedenking niet geheel is opgelost.

Bij dit verslag is eene nota gevoegd, van den

heer Storm van 's Gravesande, waarin op technische wijze wordt uiteengezet, het nut, de wenschelijkheid en de minkostbaarheid om, gelijk in 1854 in Pruisen is geschied, gewone geweren te veranderen in miniegeweren, door ze van trekken te voorzien. Dit geachte lid dringt de zaak zeer aan, omdat in deze alle Landen van Europa ons vóór zijn.

II.

Verhooging van hoofdstuk VIII der Staatsbegroting.

Men heeft zich beklagd, dat de Memorie van Toelichting tot dit voorstel zoo weinig opheldering geeft omtrent het doel, t welk de Regering met hulp der aangevraagde geldsommen hoopt te bereiken. Die memorie zegt, dat de Regering, met het oog op de veranderde omstandigheden des tijds, in plaats van de aanschaffing der meest geschikte middelen voor 's Lands verdediging te water over eenige jaren te verdeelen, de voorziening daarin bespoedigen wil. Maar, vroeg men, moet nu daaruit worden afgeleid, dat indien de uitgetrokken gelden wierden toegestaan, de verdedigingsmiddelen van het Land, voor zoover de Marine betreft, in behoorlijken toestand te brengen zijn; of is er enkel uitzigt, dat met hulp daarvan het tot stand brengen van dien normalen toestand eenigermate zal worden bespoedigd? Steemt al wat thans voor den aanbouw van flotille-vaartuigen en dergelijke zou worden verricht overeen met het door het Comité van Defensie aangenomen stelsel? En mag men aannemen, dat het hier in het wezen der zaak niet anders geldt dan het overbrengen van eenen geldlijken last, die anders op volgende dienstjaren zou drukken, op het loopende dienstjaar, zoodat de tegenwoordige uitbreiding van uitgaven inderdaad strekken zou om de lasten voor de toekomst te verlichten? Er waren leden, die wanneer zij omtrent dit laatste punt voldoende zekerheid erlangden, te minder bezwaar in het toestaan der aangevraagde gelden zouden zien.

Bij de behandeling der oorspronkelijke begroting van het Departement van Marine voor 1859 heeft de Minister, in tegenspraak met leden der Kamer, verzekerd, dat eene meer dan voldoende hoeveelheid hout voor scheepsbouw op 's Rijks etablissementen voorhanden was. In verband daarmede heeft het eenigermate bevreemd, dat nu eene nieuwe aanvrage voor den aankoop van hout gedaan wordt, terwijl men tevens wenscht te weten, of de hier bedoelde houtsoorten in den toestand van onmiddellijke bruikbaarheid wel te bekomen zijn.

Voor al met het oog op den aard dezer buitengewone aanvrage hebben vele leden met genoegen gezien, dat de Regering voornemens is, de benodigde stoom-flotille- en verdedigingsvaartuigen, na openbare aanbesteding, op particuliere werven te doen bouwen. Niet slechts ontbreekt het op die werven thans niet aan gelegenheid tot aanbouw van schepen voor land-rekening, maar vooral is het van belang, dat niet ter voorziening in eene tijdelijke behoefte van grooteren omvang aan het personeel der rijksweerven eene uitbreiding gegeven worde, waarop later misschien niet al met moeite terug te komen zou zijn.

Men heeft gevraagd, of het in de Memorie van Toelichting doorstralend denkbeeld, om met den aanbouw van vaartuigen te wachten totdat de proefn-mingen met de nog niet voltooide Hector en Vulkan zouden zijn afgeloopen, wel strookt met het karakter dezer voordragt. Die laatste vaartuigen worden immers naar het model van dergelijke in het buitenland, die daar bruikbaar bevonden zijn, vervaardigd. Kan er dus wel groot gevaar in gelegen zijn, dadelijk de hand aan het werk te slaan?

In eenig verband met het voorgaande werd gevraagd, wanneer de Hector en Vulkan in dienst zouden kunnen worden gesteld, en hoeveel tijd de Minister rekent dat voor het bouwen en uitrusten der overige flotille en verdedigingsvaartuigen noodig is, waarvoor de verhooging van art. 14 der begroting met twaalf tonnen gouds dienen moet.

Verscheidene leden hebben verklaard met bevreemding, onder deze buitengewone uitgaven voor het Departement van Marine, bij art. 20 der begroting ook eene som van f 200,000 voor het spoediger voltoogen van het drooge dok te Willemsoord te hebben ontmoet. Zij konden het verband niet inzien, hetwelk tusschen de voltoojing van dat dok en de algemeene staatkundige omstandigheden bestaat. Andere leden evenwel meenden dat zoolang verband niet te mis-kennen valt, en dat werkelijk 's Lands belang thans meer dan vroeger bespoediging eischt.

Op den *cons'derans* en op art. 2 van het wets-ontwerp zijn dezelfde aanmerkingen gemaakt als op die beide onderdeelen van het vorig wetsontwerp.

III.

Verbod betrekkelijk den uit- en doorvoer van paarden.

Bij de overweging van dit wetsontwerp hebben slechts enkele leden zich tegen den voorgestelden maatregel gestemd getoond, op grond dat daardoor, zonder volstrekte noodzakelijkheid, nadeel aan den landbouw toegebracht en andere belangen der ingezetenen gekrenkt konden worden. De overige leden ontken-den deze mogelijke nadelen niet, maar meenden dat men zich die, gelijk zoo vele andere, in het algemeen belang moest getroosten. Het gold hier niet enkel het in de hand geven aan de Regering van een middel om te voorkomen dat paarden, waaraan men binnen 's Lands voor het leger behoefte hebben kon, naar buiten wierden uitgevoerd; maar ook eene voorzorg te meer, opdat Nederland steeds van zijne neutrale houding zou kunnen doen blijken. Uit dat oogpunt liet het zich verklaren, dat de wet niet enkel gelegenheid opende tot het verbod van uitvoer, maar ook tot dat van doorvoer van paarden. In eene der afdeelingen echter waren leden die niet toestemden, dat uit- of doorvoer van paarden met de handhaving der onzijdigheid des Lands in verband kon staan. Zij keurden het af, dat in de Memorie van Toelichting paarden met ammunitie en buskruit op ééne lijn waren gesteld. Door het toevoeren, zeiden zij, van ammunitie en buskruit naar een oorlogvoerende Land kan een Staat geacht worden voor dat Land partij te trekken; maar met paarden is het geheel anders. Deze staan gelijk met graan, timmerhout en velerlei

andere voorwerpen, die wel tot oorlogsgebruik aangewend kunnen worden, maar daartoe niet uitsluitend bestemd zijn.

Verscheidene leden, wel verre van tegen het openen der mogelijkheid van het verbod van uitvoer van paarden gestemd te zijn, vroegen, of de Regering niet veel vroeger, althans vóór de jongste palmmarkt, eene poging had kunnen doen om dien uitvoer tegen te gaan. Zij wenschten te weten hoe groot het getal paarden geweest is, dat in de laatste maanden van hier is uitgevoerd, en zouden gaarne, ook in verband met het aanhangig wetsvoorstel wegens de verhooging der uitgaven voor het Departement van Oorlog omtrent het bestaan van uitzigt, om hier te Lande nog de benodigde trekpaarden voor de artillerie te bekomen, worden ingelicht.

Nagenoeg algemeen werd de wensch geuit, dat zoo deze wet tot stand kwam, daaraan een meer tijdelijk karakter gegeven wierd. Zoo als zij thans is opgesteld, zou de daarbij verleende magtiging voortdurend, en dus ook onder geheel gewone omstandigheden, in werking blijven. Dit kon men niet goedkeuren. De op den Koning verstrekte magtiging tot het uitvaardigen van het verbod zou bijv. voor den tijd van één jaar kunnen worden verleend. Waren na het verstrijken van dien termijn de omstandigheden nog dezelfde, dan zoude het weinig bezwaar in hebben, eene verlenging van den termijn bij eene nieuwe wet vast te stellen.

Art. 1 van het wetsontwerp spreekt van een geheel of gedeeltelijk verbod. Men wenschte omtrent de aanleiding tot deze onderscheiding te worden ingelicht. Is daardoor te verstaan, dat de Koning het verbod tot bepaalde soorten van paarden zou kunnen beperken, zoodat bijv. de uitvoer van veulens bleef toegelaten; of is het de bedoeling, dat de uitvoer aan de eene grens verboden zou kunnen zijn, terwijl eene andere grens daarvoor openblijft? Juist met het oog op het aan Nederland passend stelsel van onzijdigheid zou het ongeraden kunnen zijn, dat de mogelijkheid openbleef om uitvoer te doen plaats hebben, wel naar het eene, niet naar het andere grondgebied. De heeren rapporteurs over deze drie wetsontwerpen zijn Delprat, Schimmelpenninck van der Oije, van Zuylen van Nyevelt, Thorbecke en Storm van 's Gravesande.

Eerste Kamer.

Zitting van Zaterdag 7 Mei.

(VERVOLG.)

TARIEF van Regten op den In-, Uit- en Doorvoer.

De heer Regout achtte het als afgevaardigde eener provincie, waar de nijverheid het hoofdmiddel van bestaan uitmaakt, en als industrieel, zijn plicht om de belangen der nijverheid in deze Kamer te verdedigen. Hij zeide dat er een tijd was, dat de industrie hier te Lande niet kon bestaan, omdat zij de concurrentie moeijelijk kon volhouden, vooral bij de afscheiding van Noord- en Zuid-Nederland. Koning Willem I intusschen heeft veel voor de nijverheid gedaan en echter waren wij na de afscheiding van België gewoon geworden op het zuiden des Rijks te steunen, zoodat eene eigenlijke Nederlandsche nijverheid eerst later is ontstaan. Volle vrijheid voor den handel maakte toen voor het vigerende handelsstelsel plaats en zoo waren wij van lieverlede in het bezit van het meest liberale tarief gekomen. En onder zulk een stelsel, ondanks zoo vele groote moeijelijkheden, vestigde zich eene bloeiende nijverheid, waardoor orde en welvaart verzekerd en groote kapitalen in onzet kwamen. De belangen van die nijverheid hangen nauw samen met die van handel en scheepvaart en van ons koloniaal systeem. Beide zijn onafscheidelijk aan elkander verbonden. Is het dus niet van belang — vroeg de spreker — het bestaande stelsel te behouden? Daaronder toch is zooveel tot stand gekomen, ondanks oorlog en najverige naburen. De nijverheid geeft aan zoovele duizenden handen werk, werpt on-eindige voordelen aan den Staat, aan handel en scheepvaart af en welke zouden dan de gevolgen zijn, wanneer men die eensklaps vernietigde?

Nu spreekt men van bescherming, maar die heeft de nijverheid nooit verlangd, zij wil ze nog niet. Zij wenscht niet dan het behoud van het bestaande. Zij wil een stelsel van vrijen handel; daaronder heeft de industrie zich ontwikkeld, maar dat stelsel wil men overdrijven en dat berokkent groot nadeel. Hij herhaalt: ons tarief is reeds het meest liberale in Europa. Wij genieten op lange na de voordelen niet, die de vreemdeling heeft. Onze productie is daardoor minder en de kosten van fabriak zijn bij gevolg duurder. De groothandel heeft geen belang bij eene tariefs-herziening. Nergens heeft men het voorbeeld aan Nederland gegeven en dat doet den slag dubbel gevoelen. De stelling van den Minister, dat het slechts een kleine stap is tot een zuiver fiscaal tarief, gaat ook niet op. Waarom dan 1 pct. van de in-voerrechten afgeschaft, hetwelk de Minister zelf van geen belang acht voor den consument, voor wien hij alles wil doen en dien men op eene geheel andere wijze kon bevoordeelen? En de stap is zoo klein niet. De overgang voor sommige artikelen is veel te groot. Ook de finantiële uitkomsten pleiten niet voor dat gezegde. De schatkist zal 4 a 5 tonnen gouds verliezen, terwijl het cijfer van 3 miljoen, waarop men rekent, nog oneindig zal verminderd worden door frauduleuse en niet te verifiëren opgaven. Laten de tegenwoordige tijdsomstandigheden zulk eene vermindering van vaste inkomsten toe?

Veel had deze tariefs-herziening kunnen voorsaan. In elk geval moeten geen te ver gedreven theoriën van handelsvrijheid de nijverheid aan gevaaren blootstellen en die theoriën worden bij ons op eene wijze toegepast waartegen spreker in het belang van een tak van volksbestaan moet opkomen. Wordt deze voordragt wet, dan zal de nijvere man, die hier geene bescherming kan vinden, zijne fabrieken naar elders verplaatsen en die daar zoeken. Nederland staat toch in dat geval voor hem open.

De handel, noch een enkele tak van industrie, hebben door hunne klachten de voordragt dezer wet

noodzakelijk gemaakt. Slechts uit eene enkele zee-plaats is een voortdurend *driften* opgegaan om onze tarieven te herzien. De voornaamste aanleiding daartoe was dus de opzegging van het handelstractaat met België. En gaat men nu al wat reeds omtrent deze voordragt is geschreven en gesproken, dan blijkt het hoevele gewichtige stemmen *tegen*, hoe weinige voor deze wetsvoordragt zijn gezeten.

Nu zegt men wel -- zeide spreker -- de Regering heeft geen aandrang noodig: van haar alleen moet het initiatief van een goeden maatregel uitgaan. Dat is zoo: doch waar bloei en welvaart heerschen, moet men niet lichtvaardig tornen: één vogel in de hand -- zeiden onze vaders -- is beter dan duizend in de lucht. En om het voorbeeld aan andere Staten te geven, dat mag een zeer fier beginsel zijn, maar het geldt hier materiele krachten en daarin staan wij verre achter.

Ook het stelsel der wet is onbillijk en onregtvaardig: het geeft den een wat het den ander ontnemt: de maatregel is voor den een gevaarlijk, voor een ander doelloos en nadeelig.

Eindelijk de heffing naar de waarde. Dat systeem is geheel illusoir: het zal fraude provoceren en dus zoowel ten nadeele van de schatkist als van den eerlijken handel en de fabrikanten en afzenders strekken. In andere Landen wordt het als onbillijk en onregtvaardig afgekeurd en spreker zegt het met innige overtuiging, dat, zoo deze wet wordt aangenomen, de duur wijl zal openstaan voor fraude en onzedelijkheid.

De spreker beschouwt de wet als ontijlig, niet wenschelijk in het algemeen belang, niet noodzakelijk en doodend voor de industrie. Hij beschouwt het stelsel dezer wet als in strijd met het nationaal belang, nadeelig voor de schatkist en voor een eerlijken handel en concurrentie. Hij beschouwt de wet niet in het belang der consumenten, omdat zij in strijd is met het algemeen belang. Om al deze redenen zal hij zijne stem daartegen uitbrengen: hij hoopt dat zijne medeleden zijn voorbeeld zullen volgen en de Eerste Kamer het wetsontwerp niet zal aannemen.

De heer van Swinderen, ofschoon niet gaarne de verantwoordelijkheid op zich wenschende te nemen van alle veranderingen die door de Tweede Kamer in het voorstel der Regering gemaakt zijn, had toch in het algemeen sympathie voor de wetsvoordragt. De afkeuring, die zij in deze Kamer ontmoet had, wekte bij hem de hoogste verwondering, omdat hij, raadplegende wat ten aanzien van het tarief vroeger in de Eerste Kamer was voorgevallen, had bevonden dat men het voorstel in 1853 als eene belangrijke verbetering beschouwde, ja dat men toen de Regering had aangedrongen om nog verder te gaan ten einde tot het stelsel van geheel vrijen handel te geraken, en eindelijk dat het herzieningsontwerp van 1853 door deze Kamer met algemeene stemmen aangenomen was. Spreker was evenwel niet opgestaan om het voorstel van wet tegen de gedane aanvallen te verdedigen; meer bevoegden dan hij, zouden die taak wel op zich willen nemen, doch hij wenschte alleen zijne sympathie te doen uitkomen voor het gedane voorstel. Hij betreunde het evenwel dat niet zekertijd de belasting op de brandstoffen kon worden afgeschaft om zoo doende de nijverheid, aan wiemen bescherming ontnam, van de andere zijde te bevoordeelen. Hij maakte daarvan geen verwijt aan de Regering, want de omstandigheden maakten die afschaffing op het oogenblik onmogelijk; hij vroeg dan ook geene bepaalde toezegging maar drukte alleen den wensch uit dat de accijns op de brandstoffen zoo spoedig mogelijk zou worden opgeheven.

De heer Hartevelt verklaarde zich mede tegen het tarief, bovenal op grond dat de veranderingen, die het in de Tweede Kamer ondergaan had, de wet zoodanig van beginsel hadden doen veranderen, dat daaruit voor de verschillende takken van nijverheid een geheel verschillende toestand zou geboren worden. Hij onthield zich van eene breede ontwikkeling zijner bezwaren, omdat hij, als Voorzitter der Kamer van koophandel te Leyden, instemde met het adres, door dat Lichaam aan de Eerste Kamer toegezonden, waarnaar hij gemakshalve verwees.

De heer Sassen, ofschoon voorstander van vrijen handel en vrij verkeer, kon niet besluiten de voordragt goed te keuren. Zonder eenige overdrijving zou hij zijne redenen daarvoor blootleggen. Hij verlangde geene bescherming ten koste van wien ook; maar hij wilde die evenmin ontnemen ten gevalle eener theorie, die men ja ook in het buitenland huldigde, doch die men zich daar wel wachte in toepassing te brengen. Dat wilde hij te minder, omdat aan de nijverheid het vooruitzicht was gegeven dat de thans bestaande regten duurzaam zouden worden bevestigd. Hij wenschte dien toestand te behouden, waarvan de handel geen bezwaar had en waarouder de nijverheid zich op grootere schaal ontwikkelde. Door de aanneming van deze wet was hij overtuigd dat zeer gewichtige belangen gekrenkt zouden worden: hij mogt daartoe niet medewerken, vooral bij de tegenwoordige staatkundige ontwikkelingen in Europa, die toch reeds zoo vele andere belangen kwetsen. Hij kon er niet toe medewerken om de toeneming te bevorderen van arbeiders zonder werk of wier loon vermindert zou worden, juist in tijden waarin de prijs der levensmiddelen aanmerkelijk stijgen kon. Wenschelijker had hij het zelfs geacht, indien men met het doen van den tegenwoordigen stap gewacht had tot dat andere Rijken gelijken weg zouden hebben ingeslagen; maar deze handhaven gestrengelijk meer bezwarende tarieven, terwijl België die zelfs heeft verhoogd. Hij kon niet gelooven dat goedkeuring der wet wenschelijk was, vooral niet na de wijziging door de Tweede Kamer daarin gebragt, en nu zij los gemaakt was van andere voorstellen, waardoor de nijverheid althans gebaat zou zijn geworden. Ontijdig was het voorstel tevens, omdat de schatkist daardoor met een aanzienlijk verlies zou worden getroffen, op een oogenblik dat groote buitengewone uitgaven noodig waren en waarvan noch de duur noch de grens te voorzien was. Er was geene reden om het tarief te veranderen. Niemand had geklaagd, de handel had de verandering niet gewenscht en alle takken van nijverheid hadden er zich met zooveel kracht tegen verzet, dat de aanneming bij hem en bij vele leden groote bezorgdheid zou wekken. Bovendien waren de door de Tweede Kamer aangenomen amendementen in strijd met het eigen stelsel der Regering. De grond der tariefsheerzening was wegneming van alle bescherming, doch op onbillijke wijze was nu aan den een de bescherming onthouden en aan den anderen verleend. Zoo ook was aan den tweeden grond, gelijkvormige heffing, niet voldaan; want ook nu nog zou de heffing en bij gewigt en bij waarde plaats hebben. Wat de heffing bij de waarde betreft, hij was overtuigd dat die van het gewigt de voorkeur had, en dat men zoo veler belangen niet in de waagschaal mogt stellen om de ambtenaren van den Staat te gerieven. Hij was een voorstander van vrijen handel, maar wanneer hij in de jaarlijksche verslagen der Regering met genoegen las, dat handel en nijverheid bloeiden, dan moest hij terugdeinzen, voor een stap op den weg, welks verdere bewandeling door alle tegenwoordig-

gers der nijverheid als nadeelig wordt geschetst.

De heer van Wessum, die door ongesteldheid verhindert was geworden aan het onderzoek in de sectien deel te nemen, achtte zich verplicht zijne stem nu te motiveren. Hij las in den considerans der wet dat de herziening van het tarief noodzakelijk was. Die noodzakelijkheid kon slechts uit vier omstandigheden geboren worden: in het belang der schatkist, in dat der fabriekmatige nijverheid, in dat van den handel en eindelijk wanneer de ons omringende Staten hunne tarieven in gelijke richting wijzigden. Doch geen dezer vier vereischten was hier aanwezig. De schatkist zou jaarlijks 4 a 5 ton gouds verliezen: de nijverheid verzette zich met kracht tegen de herziening; de handel had geenerlei verandering in het tarief verlangd en het buitenland handhaafde, ja verscherpte zijne beschermende tarieven. Hij zag dus geene reden voor de belangrijke greep die gedaan werd en hij hoopte dat de reden niet mogt zijn gelegen in het ding naar de eer om de liberaalste der liberalen te zijn, of om zich door buitenlandsche dagbladen uitbundig lof te doen toezwaaijen: het buitenland, dat Nederland uitlucht en zijn voordeel met onze liberaliteit zal doen. Hij kon het toegeven, dat men niet naar elders, maar alleen op ons zelfen moest zien, maar hij betwijfelde of, wanneer alle andere Staten de grenzen voor ons sloten, wij door ons tarief de vreemde fabrikanten moesten lokken en daardoor de inlandsche nijverheid aan vernietiging blootstellen. Hij zou derhalve, met het oog op de belangen der schatkist, op dat van nijverheid en handel, zijne stem tegen het wetsontwerp uitbrengen.

De heer van Andringa de Kempener, geen industrieel zijnde, zou in bijzonderheden niet afdalen. Hij moest eene enkele opmerking vooropzetten. De Minister had gezegd, dat er in de adressen, aan deze Kamer gerigt, een minder welvoegelijke toon heerschte; dat was evenwel niet te verwonderen, wanneer de belangen en het bestaan van vele individuen verkort worden, dat het niet altijd in dergelijke omstandigheden gegund was de ronde en dan ook scherpere taal te doen vervangen door de sluwe en geveinsde inkleding van wellevendheid. Wij zullen hier, zegt de spreker, moeten stemmen over de belangen van duizende landgenooten; wij zullen moeten beslissen of hij, die door handenarbeid in de behoeften van zijn huisgezin voorziet, aan eene onhoudbare concurrentie met vreemden zal worden opgeofferd. Met belangstelling had hij de discussien in de Tweede Kamer gevolgd; hij bragt hulde aan de denkbeelden, daar met talent door vele leden ontwikkeld, maar hij vreesde dat het nemen van de proef der theorie in hare uiterste grenzen gevaarlijk voor ons Land zou worden. Hij had vooral het oog op het finantiël bezwaar, op de nadeelen, die uit het voorstel voor de schatkist zouden voortvloeijen, want een verlies van 4 a 5 ton 's jaars zou er het gevolg van zijn. Gelukkig zou hij het oogenblik achten, waarop men in staat zou zijn alle tarieven af te schaffen, doch dat oogenblik was nog niet gekomen. Zelfs was nu de toestand geheel anders, als toen de wet in de Tweede Kamer behandeld werd. Oorlog en marine, die krachtige grondslagen onzer verdediging, eischen thans groote uitgaven, en al kon de Kamer over dat bezwaar heen stappen, dan nog achtte hij het vanden kant der Regering en inzonderheid van den Minister van Financien gevaarlijk, en er behoorde zelfs veel moed toe, om thans de baan der theorie ten einde te rennen. Zijn, zoo vroeg de spreker, de tegenwoordige oogenblikken geschikt om dergelijk verlies aan de schatkist toe te brengen, of eischte de voorzigtigheid niet veeleer, om de voordragt althans op dit oogenblik aanhangig te houden en voor hare totstandbrenging kalmer en gelukkiger dagen af te wachten? Tot de onderdeelen van het tarief zou hij niet afdalen, maar hij kon zich niet weerhouden van te beklagen, dat de veranderingen, in de Tweede Kamer aangebragt, het beginsel der Regering zoodanig geschoonden hebben, dat daarvan onbillijkheid het gevolg zou zijn, terwijl de aanneming van den maatstaf naar de waarde voor fraude op uitgebreide schaal de deur zou openstellen. Deze bezwaren, gevoegd bij het hachelijke der tijdsomstandigheden, moesten hem dan ook doen onthouden, om aan het voorgedragen tarief zijne stem te geven.

De heer van Beeck Vollenhoven verklaarde niet zonder schroom het woord te vragen, want hij had de gevolgen der voorgedragen tariefsheerzening met zoo zwarte en donkere kleuren hooren afschilderen, dat hij zich zelfen de vraag had gedaan of hij de zaak wel goed begrepen had. Met zorg had hij alles nagegaan wat omtrent deze zaak geschreven en gesproken was, doch van dat alles was hij hem de indruk achtergebleven, dat het hier niets anders gold dan de bedaarde voortgang op den weg die vroeger ingeslagen en sedert gevolgd was. Eene tariefsheerzening zou wel altijd, hoe ook ingerigt, aanleiding tot opmerkingen en bezwaren geven; de vraag echter die de Eerste Kamer zich had te doen was, of door de voordragt het algemeen belang al dan niet bevorderd zou worden. Daarbij moest men over ondergeschikte punten heen stappen; althans hij plaatste zich op dat standpunt, hetwelk hem ook nopen zou voor de wet te stemmen. Hij zag volstrekt niet in dat door deze voordragt het der nationale nijverheid onmogelijk zou zijn te concurreren; er werd geen groep gedaan zoo als beweerd was; ook de stap dien men voorstelde was niet groot. Dezelfde argumenten die tegen het tarief waren aangevoerd, waren ook vernomen zoo dikwerf een stap verder van het beschermende stelsel verwijderd gedaan was. Daarbij herinnerde de spreker aan de donkere tafereelen die men had opgehangen, als de gevolgen der aanneming van de scheepvaartwetten: hij herinnerde hoe hij de sluiting van het tractaat met België voorspeld werd, dat alle papierfabrieken te gronde zouden gaan. En wat is het gevolg geweest? De scheepvaartwetten hebben uiterst weldadig gewerkt en geen enkele papierfabriek werd gesloten. Waar waren bovendien de groote sprongen, die men zeide dat door het tarief beproefd werden: hij kon ze nergens bespeuren. Als lid der Eerste Kamer moest hij zich stellen op het standpunt, dat hij consequent wilde blijven aan het stelsel dat tot dus verre hoogst gunstig gewerkt had, en wanneer hij dan zag dat handel, landbouw en nijverheid vooruitgingen, dan moest men ook niet aarzelen vooruit te gaan op den weg die deze goede uitkomsten had opgeleverd. Men had meermalen van het algemeen belang gesproken, maar het algemeen belang vorderde dat de voorwerpen tegen den minst mogelijken prijs te bekomen waren; daartoe moesten de regten verlaagd worden en met dat algemeen belang voor oogen was het vrij onverschillig of andere Landen al dan niet ons in vrijgevigheid van handelsstelsel nastreefden. Wat het bezwaar betreft dat de schatkist het verlies, dat het gevolg van de aanneming der wet zou zijn, niet lijden kon, de Minister van Financien zou dat punt kunnen beslissen: maar hij wenschte toch op te merken, dat de ondervinding geleerd heeft, hoe in den regel vermindering van het bedrag der regten op den duur aan de schatkist voordeliger geweest is dan hogere regten. Wat eindelijk aangaat het bezwaar der tijdsomstandigheden, hij meende dat er nog vele maanden verloopen moesten, alvorens het tarief in werking zou gebragt

worden, en overigens, dat zij, die dit bezwaar opperden, dan ook hadden behooren voor te stellen de discussien te verlagen. Met het beginsel voor oogen, dat tot grondslag ligt van het tarief en eene huldiging is van het beginsel vroeger gevolgd, zou hij over bezwaren rakende de onderdeelen heenstappende, zijne goedkeurende stem aan de wetsvoordragt verleen.

De heer van Rijkevorsel had gedacht dat in Nederland reeds lang het pleit van den vrijen handel beslist was en dat men daar geene vrees meer behoefte te koesteren, dat het op dien weg ingeslagen pad weder verlaten zou worden. Wanneer de nijverheid bloeijen zal, dan moest zij ook zich zoodanig ontwikkelen dat zij op de vrije markt concurreren kon. Zij die het goedkoopst en het best fabriceerden zouden ook het best en het goedkoopst concurreren, en wanneer de fabrikant concurreren kan elders waar hij niet beschermd is en waar hij hoogstens met andere fabrikanten gelijk staat, dan zou hij veel gemakkelijker nog hier te Lande kunnen mededingen, waar hij steeds eenige bescherming zou genieten, niet alleen in het regt, maar ook door de verschillende kosten van assurantie, transport enz., die op vreemde goederen noodzakelijk komen. Vreemd was de stelling die hij had vernomen als de vrucht van een overblijfsel van het reciprociteitsstelsel, namelijk dat, wanneer men ook elders verlag van regten invoerde, dat ook hier te Lande zonder gevaar gedaan kon worden. Deze stelling was voor den spreker onbegrijpelijk; want wanneer men nu niet kon concurreren met buitenlandse fabriekaat, dat nog altijd regten, ofschoon dan lage regten, en bovendien nog verschillende andere kosten te betalen had, men zou nog veel minder kunnen concurreren op vreemde markten, daar men dan en de regten en de kosten zou moeten betalen die thans op het buitenlandse fabriekaat hier te Lande drukken. Bij de beoordeeling van eene tariefwet moest men een vast stelsel aannemen; men moest zich zelfen bewust zijn wat men deed. Was men protectionist, men moest er rond voor uitkomen, doch dan ook het stelsel niet eenzijdig maar algemeen toepassen. Daarvoor evenwel deinde men terug, omdat de ondervinding geleerd had, hoe ver de protectie ons tijdens de vereeniging met België gebragt had. Men zeide dat nu zoo vele arbeiders broodeloos zouden worden; doch er waren vele plaatsen in ons Land, waar men wel kon concurreren; de stelling ging dus niet op. Hij nam het niemand kwalijk, wanneer men trachtte zijn waar liever duur dan goedkoop te verkoopen; hij kon zelfs begrijpen dat men gaarne een monopolie verlangde; maar nummer zou men hem overtuigen dat een en ander was in het algemeen belang. Dat belang eischte integendeel dat ieder zoo goed en zoo goedkoop mogelijk in zijne behoeften kon voorzien. Men dreigde met de voorspiegeling dat vele broodeloos zouden worden, doch daartegenover stond dat, wanneer die arbeiders het brood alleen konden genieten ten koste der geheele Natie dan zeer zeker de vraag moest rijzen of dit was in het algemeen belang? Doch hij koesterde geene vrees voor broodeloosheid der arbeiders. De fabrikanten zouden misschien iets minder verdienen, maar den arbeiders zou het aan werk niet ontbreken, terwijl het den fabrikanten zelfen op den duur wel zou gaan. Wat den handel betreft, deze had niet zoo bijzonder voordeel bij het ontwerp. De aanneming was den handel tamelijk onverschillig, maar niet zoo voor het algemeen. Het was het algemeen niet onverschillig of het regt al dan niet geheven zou worden op eene wijze die juist het zwaarst drukte op de stoffen die de mindere klassen behoeven: zoo zwaar zelfs dat het regt gelijk stond bijna met prohibitie. De fabrikant zou door het voorgedragen tarief minder verdienen, doch door uitbreiding van zijn fabriekaat veel meer; dat stelsel om op het voorwerp weinig te verdienen, maar grootte winst te behalen door groote quantiteiten af te zetten had Engeland groot gemaakt. Dat overigens het gebrek aan grondstoffen in ons Land geen onoverkomelijk bezwaar is tegen concurrentie, bewijzen de stoomwerktuigfabrieken te Amsterdam, Rotterdam en 's Gravenhage: zij konden niet alleen hier te Lande, maar ook buitenlands concurreren.

De spreker vestigde vervolgens de aandacht der Kamer op sommige adressen, die niet alleen overdreeven, maar zelfs totaal valsch waren. Als bewijs daarvan deelde hij mede, hoe een fabrikant te Roermond hem met een particulieren brief verveerde, waarin deze in hartroerende taal schetste hoe hij, bij de aanneming van het tarief, met vrouw en kinderen totaal geruïneerd zou zijn. En wat was het geval? De fabrikant hier bedoeld is fabrikant in stoomwerktuigen tot heden belast met 1 pct., en de nieuwe voordragt bepaalt ook 1 pct.; het ijzerwerk dat nu belast is op 6 pct., zal dalen op 5 pct., en het geplette koper, waarvan thans 2 pct. geheven wordt, zal worden gebragt op 5 pct., en die man klaagde nu dat hij door het ontwerp met vrouw en kinderen ten gronde zou gaan (Hilariteit). De spreker wederlegde vervolgens onderscheiden bezwaren aangevoerd tegen de artikelen wullen garens, olie, laken, katoenen manufacturen en linnen. Met het oog op hetgeen de heer Hartevelt had gezegd, merkte de spreker op dat de vermindering op wullen garens van het regt van 3 op 1 pct. hem niet zoo groot toescheen, om daarvan den ondergang van dien tak der nijverheid te voorstellen.

Groot belang, aldus vervolgde de spreker, stelde hij in de Vaderlandsche nijverheid: hij had dit nog onlangs met het oog op onze O. I. bezittingen getoond. Wanneer hij overtuigd ware, dat die belangen zouden worden aangerand, hij zou zich met kracht daartegen verzetten; maar hij had de overtuiging dat de belangen der nijverheid niet alleen niet benadeeld maar op den langen weg gevoerd bleef zouden worden. Die nijverheid bezat genoeg bekwaamheid en energie om haar eenzijdig standpunt te verlaten en meer en meer te trachten arbeid te leveren, niet alleen voor de drie miljoenen ingezetenen van het kleine Nederland, maar voor de vele miljoenen van andere Landen.

Men had ook als bezwaar tegen de voordragt den staatkundigen toestand van Europa doen gelden, doch was die toestand van dien aard, dat hij zoo ver vooruitziende gevolgen hebben zou? Al ware dit het geval, dan had ons Vaderland er dubbel belang bij, de sympathien der Natien op te wekken, om die Natien het voorbeeld van een liberaal handelsstelsel te geven. Wanneer de wet verworpen werd, dan zouden wij een grooten stap achteruitgaan; het zou de betekenis hebben, alsof wij verklaarden dat wij den weg der handelsvrijheid liever verlaten dan verder vervolgen wilden.

Het hoofddoel der voorgestelde verandering was zeer zeker het brengen van eenvormigheid, zoowel in het bedrag als in de wijze van heffing der regten. Door deze voordragt zou men eindelijk een stelsel hebben, ofschoon hij niet wil ontkennen, dat dit stelsel misschien volkomener had kunnen zijn. Veel had men gesproken over het gevaarlijke van heffing naar de waarde; hij erkende dat de heffing tot onduiking van regten aanleiding kon geven, maar ook de heffing naar het gewigt had vele bezwaren, vooral wanneer in het tarief vele categorieën aanwezig waren, hetgeen noodzakelijk was indien men niet tot de

grootste ongelijkmatigheid vervallen wilde. Ten slotte wees de spreker, even als de vorige, op de oppositie vroeger gevoerd tegen de scheepvaartwetten, en terwijl hij de hoop uitdrukte dat deze tariefs herziening door de Kamer mogt worden aangenomen, gaf hij zijn vertrouwen te kennen, dat men door de gevolgen der aanneming zou zien hoezeer men zich met betrekking tot de werking der herziening, even als tot die der scheepvaartwetgeving, overdreven bezwaren geopperd en zich ten eenenmale vergist had.

De heer Hartevelt deed opmerken, dat de vorige spreker de vermindering van het regt van 3 pct. op de wullen garens op 1 pct. geene groote vermindering had gelieven te noemen, doch hij moest den heer van Rijkevorsel in herinnering brengen, dat deze wel gestemd had tegen de vermindering der regten op den visch, ofschoon die vermindering niet 2 3 van het bedrag beliep, en de spreker zou nu zoo vrij zijn ten aanzien van het tarief het voorbeeld te volgen, hetwelk de bekwaame afgevaardigde uit Rotterdam hem met betrekking tot de regten op den visch gegeven had.

De heer van Rijkevorsel antwoordde hierop dat hij niet bestreden had de vermindering van regten op de visch, maar wel den geheelen vrijdom van dat regt, omdat de overgang van een hoog regt tot geheel vrijdom hem veel te snel voorkam. Hij geloofde dus niet, met het oog op het aangehaalde voorbeeld, inconsequent gehandeld te hebben.

De heer Huydecoper van Maarsseveen bekende zeer lang te hebben gearzeld, welke beslissing hij in het onderwerp, hetwelk de Kamer thans bezig hield, nemen moest. Rijkelijk had hij het voor en tegen overwogen, met raadpleging van de omvangrijkste stukken die gewisseld en discussien die gevoerd waren. Thans echter was hij tot eene beslissing gekomen en hij moest erkennen, dat tegen het ontwerp bij hem zoo gewichtige bedenkingen gerezen waren, dat hij, ofschoon instemmende met den spreker uit Noordholland, dat de Eerste Kamer niet om ondergeschikte redenen eene wet behoorde af te stemmen -- verplicht zou zijn zijne stem tegen het tarief uit te brengen, tenzij hij nog later overtuigd mogt worden dat zijne bezwaren geheel ongegrond zijn. Er wordt gezegd dat, wanneer men deze wet niet aanneemt, men een terugtrud zou doen op den ingeslagen weg van vrijen handel, doch hij vroeg of die weg van vrijen handel niet ook een eindpaal had, en of die eindpaal niet reeds bij ons bereikt was, zoo lang niet andere Landen die ons omringen zoo ver gevorderd waren, als wij thans zijn. Zoolang om ons heen een ring van Staten den toegang onzer fabrieken verbood, geloofde hij dat het zeer bezwaarlijk was om de nijverheid van ons kleine Land bloot te stellen aan de invoeren van alle zijden van vreemde fabrikaten. Onze markt zou door buitenlandse fabrieken worden overvoerd; onze fabrikanten zouden hunne prijzen daardoor moeten verlagen; de arbeidsloozen zouden dien ten gevolge verminderen; de fabrieknijverheid zou in een kwijnenden toestand geraken en tegenover misschien verhoogde prijzen van levensmiddelen zouden staan een tal van arbeiders die gebrek leden. Hij geloofde dat men met de toepassing van het stelsel van vrijen handel niet zooveel verder moest gaan dan dat in andere Staten werd toegepast, en hij meende dat juist het gebrek aan grondstoffen en de onmogelijkheid om de belasting op de brandstoffen af te schaffen den grens aanwijzen, binnen welken men hier te Lande de toepassing van dat stelsel moest beperken.

Hij had nog een groot algemeen bezwaar tegen het voorgestelde tarief. Wanneer hij toch op den voordragt stelde gelijkheid van beginselen, dan zag hij dat het daarvan geheel afweek: terwijl den een een regt van 5 pct. werd geschonken, was den ander slechts een regt van 1 pct. verleend. Hij mogt verklaren op een gansch onpartijdig standpunt te staan: want hij was noch koopman, noch fabrikant. In handel en nijverheid stelde hij evenwel groot belang; beider belangen gingen hem zeer ter harte, en wanneer hij bij al hetgeen door hem was aangevoerd nog voegde het hoogst gewichtige bezwaar omtrent den maatstaf naar de waarde, waaromtrent hij zich geheel met de zienswijze van den heer Regout vereenigde, dan kon hij, tenzij tot eene nadere overtuiging door den Minister gebragt, niet besluiten zijne stem aan de voordragt te geven.

Daar niemand meer het woord vroeg stond de heer Minister van Financien op. Hij nam de vrijheid een verzoek aan de Kamer te richten. Nu, gelijk hij in den aanvang der zitting had aangetoond, één termijn der verdelging verloren was gegaan en nu aan zijne verdelging zooveel gewigt was gehecht, dat daarvan de stem van leden dezer Kamer afhankelijk was gemaakt, geloofde hij dat het billijk zou zijn den Minister een geruimen tijd te gunnen, zich op die verdelging voor te bereiden, en daar het nu reeds ver verstreken was wenschte hij, om geen gevaar te loopen dat zijne verdelging van het ontwerp door al te groote bekorting schade zou lijden, voor te stellen hem te vergunnen, die verdelging in eene volgende zitting voor te dragen.

De Voorzitter stelde daarop voor, om de verdere discussien over het ontwerp te verlagen tot aanstaanden maandag, des ochtends ten 11 ure.

Over dit voorstel ontstond eene korte beraadslaging. De heer van Dam van Isselt verklaarde maandag verhindert te zijn de zitting bij te wonen; doch tevens niet verstoken te worden van de gelegenheid om bij de stemming der wet tegenwoordig te zijn, omdat haar lot waarschijnlijk van eene enkele stem zou afhangen, en hij gaarne wenschen zou zijne stem te voegen bij hen die wenschen gerust te stellen de duizenden in den lande, die in eene angstige spanning de beslissing dezer Kamer afwachten; omdat hij zijne stem wenschte te voegen bij hen die van deze wet onheil voorspelden voor het Vaderland. Ook de heer van Nispen van Panneerden verklaarde te verlangen bij de eindstemming tegenwoordig te zijn, doch dat hij niet woensdag op het gewone uur ter vergadering aanwezig zou kunnen zijn, den dag waarop de heer van Swinderen, na het te kennen gegeven verlangen van den heer van Dam, voorgesteld had de discussien te vervolgen. Nadat nog de heeren Creemers, Huydecoper van Maarsseveen en van Heeckeren over dit onderwerp van gedachten gewisseld hadden, stelde de Voorzitter voor om zich te vereenigen met het voorstel van den heer van Swinderen, met dien verstande, dat de Kamer woensdag c. k., des namiddags ten 1 1/2 ure, in behandeling zal nemen de wet op het regt van successie, en dat daarna zal worden voortgezet de beraadslaging over het ontwerp-tarief. Dit voorsel werd met 21 tegen 14 stemmen aangenomen.

Tegen stonden de heeren van Nispen van Panneerden, van Aylva van Pallandt van Neerijnen, d'Ablain van Giessenburg, Beerenbroek, de Villers de Pit, van Wessum, Creemers, Paspoort van Grijskerke, van Heeckeren van Wassenar, Regout, Borski, van Sasse van Yssel en Sassen.

Daarna is de Vergadering gescheiden.

Gedrukt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyn,
te Rotterdam.